

Bajtársi

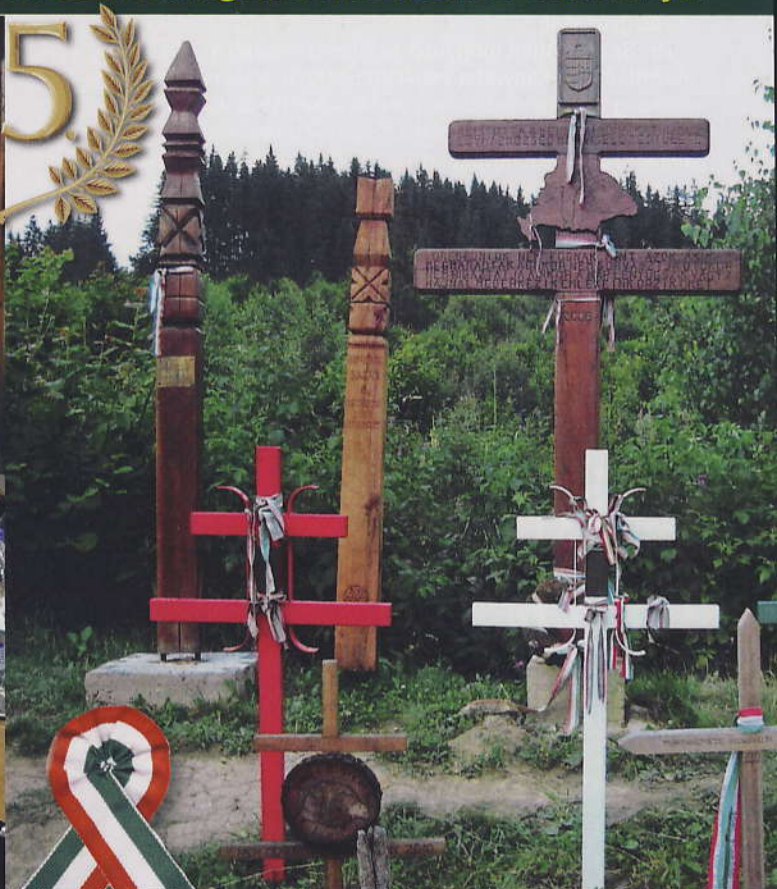
XVIII. évfolyam 1. szám 2015. március

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Akikért a láng ég

A Don-kanyar hőseire emlékeztek Pákozdon

Emlékmáglya lobbant fel a Don folyó mentén hősiiesen harcoló magyar katonák emlékére a pákozdi Doni Kápolna előtt január 12-én, hétfőn.

A második világháborúban 1943. január 12-én, az urvi hídfőnél megindult támadásban elesett, közel 120 ezer magyar katona emléke előtt tisztelve a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség és az emléktűz-gyújtásról gondoskodó 457. számú Prohászka Ottokár Cserkészcsapat immár huszonegy éve rendez meg hagyományos, a történelmi egyházak képviselőinek ökumenikus imádságos megemlékezésével egybekötött, kegyeleti tűzgyújtását.

Dr. Spányi Antal megyéspüspök imádságában úgy fogalmazott: a Don-kanyarba indult katonáknak a természet és az ellenség túlereje mellett még árulás ellen is küzdeniük kellett. „Elárulták őket többek között a hadianyag-beszállítók, akik az embertelen körülményekben használhatatlan felszereléssel látták el a honvédeket. Sőt, a katonáknak még holtuk után is árulással kellett szembenézniük, mert sokáig nem volt szabad beszélni róluk; vagy ha el is hangzott néhány szó, mind igen hamisan csengett” – mondta a megyéspüspök.

Az emlékmáglya tüze az ünnepség után lassan elhamvadt – de az elmúlt huszonegy év is bizonyította, hogy a Don-kanyar hősei emlékezetének lángját nem fa és levegő táplálja.

KÁLMÁNFI GÁBOR

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

Hölgyek köszöntése

Köszöntjük a katonafeleségeket, az édesanyákat, a nagymamákat és a sajnos már özvegyként élő hölgyeket. Szoros és elszakíthatatlan kötelék fűzi ma is hozzánk hűséges társainkat, aminek a legjobb bizonyítéka, hogy az egyesületek tagságának, közösségeinként eltérően, de összességében Ők alkotják a felét.

Ezek a hölgyek ma is ezer szállal kötődnek a honvédséghez, hiszen nélkülük a hivatást, a szakmát sem tudtuk volna gyakorolni. Ők voltak, akik a kiképzés, a gyakorlatok, a tanulás, a továbbképzés, a nemzetgazdasági munka idején a helyőrségek váltásakor összefogták a családot, nevelték a gyermekeket, költözködésekkor viselték a munka-helyváltás nehézségeit.

Távollétünkkor a családok szó nélkül figyeltek egymásra, segítettek a környezetükben lakókat a vásárlásban, a gyermekellátásban, figyeltek arra, hogy az egyedül otthon maradt beteg gyermek időben bevigye az orvosságot.

A katonatárs mellett töltött évek feleségeinket elválaszthatatlanul a honvédséghez kötötték, ma is közösségeinkben érzik jól magukat. Annyira részévé váltak életünknek, hogy katonatörténeteinket, amelyeket sajátjuknak is éreznek, bármikor folytatni tudják. Ismerik, milyen veszélyek leselkedtek ránk, hogyan oldottunk meg egy-egy nehéz feladatot, vagy miként segítettünk egymásnak a nehézségek leküzdésében.

A hölgyeket mi a nőnapon, nemcsak mint feleségeket, édesanyákat köszöntjük, hanem olyan élettársainkat, akik nélkül nem tudtuk volna hivatásunkat, pályánkat gyakorolni, végigvinni. Ők valóban élet-társaink, segítőink és méltán ma is közösségünk tagjai.

Nélkülük az egyesületek sem lennének olyanok, hiányozna kedvességük, mosolyuk, fokozottabb érzékenységük, az egymásra figyelemben betöltött szerepük. De a legtöbb közösségben Ők viszik a gazdasági ügyeket, az adminisztrációt és az ünnepeken Ők varázsolnak körénk terített asztalt.

Az ünnepen az övék minden köszönet és legalább egy szál virág, amit mi most csak szimbolikusan tudunk átadni.

Tisztelettel és köszönettel:
a 2015. évi nőnapon
a szerkesztőség

Tartalom

Akikért a láng ég	2
Hölgyek köszöntése	2
Gondolatok a 2015-ös évről	3
A Nyugállományúak Fórumáról	4
Elnökségi ülés	5
Életpálya a HOVÉT előtt	5
A Budai Önkéntes Ezred Hősei	6
Segítsük a rászorultakat	7
Az MH Szociálpolitikai Közalapítvány	7
Idén is komoly kihívások...	8
Bérendezés a honvédségnél	9
25 évemlékei	10–13
Régióértekezlet	14
Javítani az együttműködést	15
Teljesítették a küldetésüket	16
20 éves a Katolikus	
Tábori Püspökség	17
Gondolatok a katonanemzedéki találkozóról	18
A búcsú napja	20
Könyvbemutató a Stefánián	22
Nyergestető	23
Szentgyörgyi Dezső	24
75 éves lenne...	26
Felhívás az adó 1%-nak felajánlására	29
Pályaválasztás	31
Jubileumi évforduló	32

**A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA**
FELELŐS KIADÓ:
KELEMEN JÓZSEF NY.
ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NY. EZREDES
FŐSZERKESZTŐ:
GRÓF FERENC NY. ALEZ.
SZERKESZTŐK:
MESZÁROS KÁROLY NY. ALEZ.
ÉS KACSÓ LAJOS NY. EZDS.
FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC
TERVEZŐSZERKESZTŐ: GRÓF ISTVÁN
**A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHETŐSÉGE: WWW.BEOSZ.HU**
CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM
NMHH SZÁM: 1612/2012.

Gondolatok a 2015-ös évről

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a 2015-re szóló cselekvési tervét megalakulásának 25-ik évfordulóján is az 1990-ben elfogadott Alapító Nyilatkozatában és a mindenkor érvényes Alapszabályban foglaltaknak megfelelően határozta meg. Természetesen igazodva a változó körülményekhez, a társadalmi- és jogi környezethez, a Honvédelmi Minisztérium a Vezérkar és a Honvédség helyzetéhez lehetőségeinek változásaihoz, valamint az együttműködési készséghez. Tagegyesületeink működésére – rövidebb távon – a helyi körülmények és a társadalmi környezet feltételeinek változásai, az anyagi lehetőségek gyakorolnak jelentős hatást. Mindezeket a Szövetség fő célkitűzéseinek megjelölésekor figyelembe kell venni.

Az elnökség által megjelölt célkitűzések és programok csak irányelveként szolgálhatnak az egyesületek tevékenységének tervezéséhez, mintegy ajánlásként és nem „kötelező feladatként” szerepelnek az éves tervben.

Az elnökség a közös cselekvési program összehangolásához jelöli meg az irányelveket. A fentieket figyelembe véve, továbbá a helyi- települési környezet, a működés feltételeinek alakulását, az egyesület összetételét, létszámát, tagjainak érdeklődését és anyagi lehetőségeinek mérlegelését követően lehet témát választani a saját programok megvalósításához. Az elnökség támogatást nyújt és segíti a programok megvalósítását. Ez így történik immár 25 éve. Nem helytállóak azok a vélemények, melyek „központi feladatszabásként” minősítik az éves irányelvekben foglaltakat.

Az Alapszabályból eredően vannak olyan feladatok, melyek az egységes cselekvést várják el tagjainktól, egyesületeinktől, hiszen önkéntes vállallással fogadták el az Alapszabályban foglaltakat – többek közt – mint az érdekvédelem, a honvédelem ügyének támogatása, a magyar katonai hagyományok ápolása, a hazafias szellem, a bajtársiaság, a közösség összefogása, szociális gondoskodás és más alapelveket követve.

A 2015. évi célkitűzések közül az elnökség kiemelt feladatának tekinti:

Az érdekvédelem területén:

– a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum tervezett üléseinek eddig kialakított rendjének megtartását az ülések tervszerű előkészítését és a témának a jóváhagyott éves üléstervnek megfelelő napirendre tűzését;

– az érdekvédelem folytonosságát fenntartva – a 2012–2014 évi elért eredmények állandó figyelemmel kísérésével, a rendeletekben biztosított járandóságok és jogok megvalósulását, és ha szükséges, azok korrekcióját helyezi előtérbe;

– hatékonyabban kíván közreműködni a gondoskodási körbe tartozókat érintő változó vagy új jogszabályok előkészítésében és véleményezésében, azok megismertetésében;

– a szociális helyzet részletes feltárásával és bemutatásával hatékonyabban kíván érvelni különböző fórumokon;

– nagy hangsúlyt helyez a szervezeteken kívüli élők életkörülményeinek megismerésére és szociális ellátásukhoz szükséges információk átadására;

– szorosabb együttműködést alakít ki, más érdekvédelmi fórumok közötti koordinációra, a párhuzamosságok megszüntetésére, a napirendek egyeztetésére, a HOVÉT-tel és az Időügyi Tanáccsal.

Szervezeti, működési területén:

– a Szövetség szervezeti egységének megtartásával integráló szerepet vállal más szervezetek befogadására és a HM-hez kötődő „civil” szervezetekkel való együttműködésre;

– az eddigi gyakorlatot követve, tiszteletben tartja az egyesületek önállóságát és döntését a szövetségi tagsági kérdésekben, de erősíteni szándékozik a kötődést a BEOSZ alapító szervezeteivel és nyitott más egyesületek irányába is.

– az egyesületekre alapozva kívánja megszólítani az „aktív” katonákat a tartalékosokat és azokat, akik elidegenedtek a honvédségtől. Fontosnak tartja a generációk közötti egyetértést és összefogást, nem fogadja el a megkülönböztetést különböző politikai korzakokban szolgált katonákat illetően.

– támogatja a honvédelem ügyét pártolói rendvédelmi állomány a „civil” hagyományörzők és érdeklődő állampolgárok csatlakozását.

Hagyományörzés területén:

– a Nemzeti Örökség szellemében ápolja a magyar katonai hagyományokat, követve az objektív történelem szemléletét. E gondolat jegyében szervezi rendezvényeit, a Katona Nemzedéki Találkozókat, országos és települési rendezvényeket.

– Nemzeti ünnepünkön való megemlékezéseken – a településeken – egyesületeink mindenkor képviselik a katonákat a jövőben is. A rendezvényeken való részvételekben együttműködnek a HM illetve VK és Honvédség szervezeteivel.

Nemzetközi kapcsolatok terén:

– A BEOSZ megalakulásától kezdődően fenntartja a kapcsolatot a szomszéd és távolabbi országok nyugállományú- tartalékos és veterán katonák szervezeteivel a bizalom, a barátság és a párbeszéd gondolatát ápolva. Az anyagi és technikai lehetőségeket figyelembe véve támogatja a regionális együttműködést, melynek érdemi részét az egyesületi kapcsolatok útján valósítja meg.

Gazdálkodás kérdése:

– Az egyre inkább szűkülő anyagi- pénzügyi lehetőség miatt, szemlélet változás szükséges a korábbi évekhez képest. A támogatási és pályázati források csökkenése szükségessé teszi a növekvő önrőre támaszkodást és a tagsági hozzájárulás fenntartását.

– A jelenlegi támogatási rendszer fenntartásával arányosabban és racionálisabban szükséges elosztani a rendelkezésre álló pénzeszközöket – elsősorban az egyesületek programjait figyelembe véve. Tudatosítani szükséges, hogy a közvetlen pénzbeli támogatáson túl a szövetség több millió forintot fordít a rendezvényeken való részvétel biztosítására, valamint a tisztségviselők működési költségeinek biztosítására.

– Minden szervezetnek önállóan, pályázati úton vagy támogatást szerezve kell biztosítani működését. Mindezek mellett figyelembe kell venni a HM, MH egyre inkább csökkenő anyagi- technikai lehetőségeinek hatását.

A fent felsorolt célkitűzések elfogadása biztosítja a Szövetség egységes cselekvési programját, hiszen ezek vezérfonalát képezik az Alapító Okiratnak. A 25 éves működés gyakorlata igazolja az alapelvek ma is érvényes realitását, megalapozza a BEOSZ összetartó erejét, hosszú távon is biztosítja működését. Az elmúlt évtizedek – változó – sokszor elnyitelen változásai, a jogi környezet tendenciái, a támogatás csökkenése ellenére a BEOSZ megőrizte életképességét. Növelte szerepét és jelentőségét a gondoskodási körbe tartozók érdekeinek védelmében, a bajtársi- közösségi szellem fenntartásában.

Az elmúlt negyedszázad eredményei és valósága meggyőző lehet azok számára, akik a „hogyan tovább BEOSZ?” aggodalmas kérdéseit hangoztatják. A válasz a 25. évfordulón határozott és egyértelmű: „Tovább BEOSZ!” Ezen munkálkodik Szövetségünk tízezres tagsága és ezernyi önkéntes tisztségviselője.

KELEMEN JÓZSEF, ELNÖK

A Nyugállományúak Fórumáról

Az elmúlt év végén a Szövetség egyik kiemelt rendezvénye volt az immár XI. alkalommal megrendezett országos fórum, amely a nyugállományú katonákat, a hozzátartozókat valamint honvédségi nyugdíjasokat érintő kérdésekkel foglalkozott. Az 1995-ben újtára indított gondolat, mely szerint a nyugállományúakat érintő kérdések felvetése, a helyzetük értékelése, a közös gondolkodás ma is időszerű. Az elmúlt 19 év alatt ezeken a rendezvényeken már több olyan fontos kérdést vetettek fel, melyek később megjelentek a Szövetség érdekvédelmi munkájában.

A novemberi rendezvény is illeszkedett a sorba, olyan témákat igyekezett résztvevők elő hozni, melyek részben a katonai pályához kötődtek, illetve a nyugállományban lévők társadalmi helyzetének megítélését mutatták be. A rendezvényt a HM vezetése részéről több vendég is megtisztelte, elsősorban Kun Szabó István vezérőrnagy, a HM társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára, aki üdvözlő szavaiban többek között elmondta, hogy milyen nagyra értékeli a szervezetek önzetlen munkáját és továbbra is fontosnak tartja az együttműködést.

A rendezvény alapgondolatát a Szövetség elnökének megnyitó szavai adták meg. Ebben hangsúlyozta, hogy a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a mindenkor érvényes „Alapszabályában” céljai között első helyen fogalmazza meg az egyesületeiben lévő katonák, a honvédségi nyugállományúak érdekvédelmének – érdekvépviseletének vállalását. Visszatekintett az érdekegyeztetés kezdetére, amikor a BEOSZ kezdeményezésére 1992. januárjában megalakult a Honvédségi Érdekvédelmi Tanács, majd az év márciusában aláírásra került a HM az MH és érdekvédelmi szervek közötti – még ma is érvényben lévő megállapodás. A BEOSZ érdekvédelmi tevékenysége – a változó társadalmi, politikai, jogi körülmények ellenére – ettől kezdve folyamatos. Az érdekvédelem tevékenység alapját képező megállapodások megszűnése, vagy annak kezdeményezése a BEOSZ részéről nem merülhet fel! Kiemelt színtere az érdekvédelmi munkának a hivatalos érdekvédelem és szociális tevékenységben való közreműködésünk, melyet az HM időügyi stratégiájával – és ebből eredően – a honvédelmi Időügyi Tanács tevékenységével és a MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság munkájával összefüggő feladatnak tartunk. A szociális gondoskodás feladatához a szövetségi és egyesületi tevékenység is hozzájárul, hiszen számos helyen veszünk részt az ellátási körbe tartozó életkörülményeinek feltárásában, a segé-

lyek és szolgáltatások biztosításában. Ezen a területen a BEOSZ-nak még keresni kell a további lehetőségeket, hiszen központi kérdésnek tartjuk az alacsony nyugdíjjal rendelkezők – főleg időskorúak és özvegyi nyugdíjból élők – életkörülményeinek feltárását és az indokolt segélyek eljuttatásának segítségét. A továbbiakban kitért arra, hogy az érdekvépviseleti szervek együttműködésével volt elérhető, hogy az 1993-ban megjelent új Honvédelmi Törvényben rögzítették a katonai érdekvépviseleti szervezetek működésének jogi feltételeit. Akkor is és azóta is az érdekvépviseleti szervezetek hangsúlyozták a katonai szolgálat, a katonai hivatás különbözőségét más közszolgálati munkavállalók tevékenységétől. A katonai eskü egy az állammal kötött szerződés melyben vállalják, hogy életük feláldozásával is teljesítik kötelességeiket. Ez a vállalás lényegesen különbözik a közszolgálat területén végzett munkától és kötelezettségeitől és ennek fejében várjuk el az államtól a katonai életpálya, illetve azt követő időszak megkülönböztetett elismerését. Sajnos az utóbbi években egyre erősebben megnyilvánult közszolgálati „egyenlőség” hangoztatása egyre kedvezőtlenebb feltételeket jelentet a jogok és járandóságok vonatkozásában. A legsúlyosabb döntés egyike volt a szolgálati nyugdíj rendszerének megszüntetése, illetve a nyugállományúakra vonatkozó egyes járandóságok kurtítása. Emellett születtek olyan döntések is, amelyek nehezítik a honvédelem érdekében tevékenykedő – a honvédelem ügyéhez hozzájáruló vagy állami feladatokat vállaló, különösen időskori problémák megoldásában szerepet vállaló – társadalmi szervezetek működését. Eredményként értékelte a 2013-ban elfogadott, a „honvédek jogállásáról” szóló törvényhez kapcsolódó, rendeletek kidolgozásában való

résztvételünket, melyek a korábbiaktól ugyan eltérően, de továbbra is biztosítják a gondoskodási körbe tartozók jogosultságait, így különösen a katonai nyugdíjas igazolványt, a rendfokozat és egyenruha viselést, a nyugállományúak elismerésének lehetőségét, a lakhatást (özvegyek számára is), a nyugdíjas idősothtoni elhelyezés HM általi anyagi támogatást, a kedvezményes étkezés lehetőségét, a rekreációs üdülés biztosítását, az egészségügyi szolgáltatást, a kegyeleti gondoskodást és a szociális segélyezés lehetőségét. Összességében a BEOSZ a munkavállalói képviselletekkel (HOSZ, HODOSZ) közösen a kidolgozói munka során nagyrészt érvényesítették felvetéseiket, sajnos nem vitás, hogy azokban a kérdésekben melyeket politikai (parlament), kormányzati döntések szabályoztak, csak igen csekély eredményt tudtunk elérni érdekeinket teljes hatékonysággal nem volt módunk képviselni. Végezetül leszögezte, hogy a BEOSZ munkáját továbbra is korrekt együttműködéssel, folyamatos párbeszéddel, a szélsőségek kizárásával és a politika távolfartásával kívánja végezni.

A megnyitó után elhangzó előadásból a jelenlévők visszatekintést kaphattak a katonai nyugellátás múltjára, majd ezt követően az ellátások mai helyzetéről a HM képviselői adtak részletes tájékoztatást. Érdekes és fontos része volt a rendezvénynek a NYOK elnökének és az Emberi Erőforrások Minisztériuma Időügyi- és Nyugdíjbiztosító Főosztály vezetőjének előadásai. Az általuk elmondottakból megismerhettük azokat az adatokat, melyek a hazai nyugdíjasok élethelyzetéről és életkörülményeiről szoltak, illetve tájékoztatást kaptunk a várható (vagy nem várható) kormányzati lépésekről. A magam részéről a két utóbbi tájékoztatót azért is tartottam különösen érde-

kesnek, mert nem összehasonlítva, de közvetlenebb rálátást adott a hazai „polgári” nyugdíjasok helyzetéről.

A tájékoztatók elhangzása után lehetőség nyílt – a fórum jelleg követésének jegyében – kérdések megfogalmazására. Sajnos az idő rövidsége miatt a helyszínen csak nagyon kevés véleményt ismerhettünk meg. Talán éppen ezért jól megfogalmazott nagyon fontos kérdések vetődtek fel, így a kegyeleti gondoskodás körében a minősítés kérdése, vagy a korábban elhunytak (Magyar Honvédség Halottja minősítésű) esetén a sírhely megváltás megváltozott szabályainak kérdése. Sajnos több éve fennálló és továbbra is felvetődő kérdés a már nyugdíjban lévő ellátásának összege közötti aránytalanság problémája. A hozzászólók között volt, aki érintette az egyesületek szociális tevékenységét és ez irányú munkájuk fontosságát.

Végezetül néhány gondolat arról, hogy az elhangzottak miként épültek be máris a mindennapokba. A legfontosabb felvetéseket már a HÉF decemberi soros ülésén napirendi pontként a BEOSZ részéről felvetettük, így többek között, a nyugállományba helyezés időpontjának figyelembe vételével az eltérések korrigálásának kérdését, megfogalmazva azt is, hogy a tárca rendelkezik-e erre megfelelő keretösszeggel. Napirenden szerepelt a sírhely megváltás ügye, melynek során rákérdeztünk arra, hogy milyen segítséget tud nyújtani egyedi esetekben a tárca. Problémaként továbbítottuk az önkormányzatoknak átadott volt tisztiklubok igénybevételével kapcsolatos nehézségek ügyét is. A klubok kérdésében – helyi szinten felvetődő problémák megoldásához – egyértelműen segítségre kaptunk ígéretet, míg a kegyeleti kérdéseket az Időügyi Tanács hatáskörébe utalták. Sajnos a hosszú évek óta felvetődő nyugdíj összegek egyenlőtlensége ügyében továbbra is csak a polgári szabályok szerinti lehetőségeket látják megvalósíthatónak, melyről tudjuk, hogy csak nagyon korlátozott körben kínál lehetőséget. A HÉF napirenden túl az Időügyi Tanács munkája során is volt lehetőség kérdések felvetésére, így a BEOSZ részéről a kegyeleti gondoskodással kapcsolatos egyes kérdések már szóba kerültek.

Egy rendezvény eredményességét utóhatásából is jól lemérhetjük, azt hiszem, e rendezvény margójára jó osztályzatot írhatunk, mert bár szűkre szabott volt az idő (ami a kettős rendezvény szükség helyzetből adódott) mégis az elhangzottak nem csak rólunk, de nekünk is szóltak. A megfogalmazott felvetések pedig olyan aktuális témákat érintettek, melyek továbbvitele időszerről és célszerű volt, még akkor is, ha azonnal nem könyvelhetünk el eredményt minden kérdésben.

SZTANÓ ZSUZSANNA NYÁ ORNAGY

Elnökségi ülés

2015. január 26-án ülést tartott a BEOSZ elnöksége. A napirendi pontok a Szövetség folyamatos munkáját tükrözték: először a Szövetség elnöke Kelemen József ny. altábornagy beszámolt az elmúlt hónapok operatív munkájáról, ezt Vörös Lászlóné ny. ezredes alelnök tájékoztatója követte a 2015. évi pénzügyi felhasználás elveiről és a gyakorlati kérdésekről. Az Ellenőrző Bizottság 2014. évi munkájáról és a szerzett tapasztalatokról Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagy a Bizottság elnöke tájékoztatta az elnökség jelen lévő tagjait. Az idei év a

BEOSZ számára fontos jubileumi év, ennek megfelelően már az első ülésen is érintették a jubileumi rendezvénnyel összefüggő kérdéseket. Csomós Lajos ny. vezérőrnagy alelnök tájékoztatójában az elképzeléseket és a szükséges lépéseket vázolta fel. Az elhangzottakkal kapcsolatos hozzászólások és vélemények a felvetődő témák fontosságát jól jelezték. Az elnökség ülése – immár hagyományosan – a születésnapjainak köszöntéseivel zárult.

SZTANÓ ZSUZSANNA

Életpálya a HÉF előtt

A Honvédelmi Minisztérium hatodik emeleti tárgyalótermében rendkívüli HÉF- ülést tartottak. A minisztérium tárgyalódelegációját Kun Szabó István vezérőrnagy, a HM társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára vezette, a Honvédszakszervezet, a HODOSZ és a BEOSZ képviselték az érdekvédelmi szervezeteket. A BEOSZ-t Csomós Lajos nyugállományú vezérőrnagy, alelnök és Sztanó Zsuzsanna nyugállományú őrnagy képviselték.

A HÉF egyetlen napirendje az életbe lépő új életpályamodell részleteinek megvitatása volt. A résztvevők az általános intézkedések megvitatása után, a szakértők bevonásával folytatták a megbeszélést.

Februárban megtartotta soros ülését is a HÉF. A HM-et Kun Szabó István vezérőrnagy, helyettes államtitkár képviselte. A munkavállalói oldalon a HSZ, HODOSZ és a BEOSZ képviselői foglaltak helyet. A napirend szerint elsőként a HM gazdasági társaságai munkavállalóinak bér és jövedelmi helyzetéről hallgattak meg egy előterjesztést Jelen Gábor ezredes előadásában. Ezt követően az állami egészségügyi intézmények átalakításának várható hatásairól Szabó István vezérőrnagy, az egyenruházati ellátás helyzetéről Horváth Tibor ezredes tájékoztatta a résztvevőket. A 2015. évi béremelésről és az életpálya modellről Kovács Tamás főosztályvezető beszélt. A honvédségi közalkalmazottak 2015. évi bérmegemeléséről Nagy Zoltán főigazgató adott tájékoztatást. A BEOSZ képviselőjét Csomós Lajos nyugállományú vezérőrnagy alelnök, Sztanó Zsuzsanna nyugállományú őrnagy és Galó István nyugállományú ezredes látták el, aki a kiemelt ápolási díjjal kapcsolatosan tett fel kérdést az illetékeseknek.

A Budai Önkéntes Ezred hősei előtt tisztelegtek

A második világháború budapesti harciban a szovjetekkel szövetségben elhunyt magyar katonákra emlékeztek a Vöröskereszt, a Budai Önkéntes Ezred emlékművénél február 13-án.

Papp Ferenc ezredes, a Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály főosztályvezető-helyettese megemlékező gondolataiban felidézte Budapest hetven évvel ezelőtti ostromát, a második világháború egyik legkegyetlenebb csatáját. „1944 novembere óta dúlt a harc Pest határában, karácsonykor

azonban már az emberek szeme előtt omlottak össze a fővárosi lakóházak. A Vörös Hadsereg csapatai körbezárták a várost és megkezdtek az ostromot” – mondta az ezredes. Hozzátette, hogy Budapest az 1944-es bombázásokig épülő és szépülő világvárosnak számított, azonban 1945 februárjára pokollá változott itt az élet.

Az ezredes beszédében elhangzott, hogy a fővárosba szorult magyar katonák közül 1945 januárjának közepétől egyre többen adták meg magukat nemcsak egyénileg, de alegységek szintjén is, és aránylag nagy lét-

számban kapcsolódtak vissza a harcokba a szovjetek oldalán. Februártól a szovjetek rendszerint a legveszedelmesebb helyeken indították őket a legnagyobb véráldozattal járó rohamokra.

A szovjetek február 12-én Budai Önkéntes Ezred néven több, kisebb-nagyobb szövetséges magyar alakulatot önállósítottak Váriházy Oszkár alezredes parancsnoksága alatt. „Az önkéntes honvédek nem voltak se vörös zsoldosok, se gyávák. Pár nap alatt hatszázan haltak közülük hősi halált. 1945. február 13-án, a budavári turulszobornál a szovjet mellett a magyar lobogót is kitűzhették” – hangsúlyozta a főosztályvezető-helyettes.

A főváros területén akkor álló, mintegy 39 600 épületből 1500 teljesen megsemmisült, 9100 súlyosan megsérült, 18 600 pedig sérült. A civil áldozatok száma 76 ezerre tehető: ebből a zsidóság vesztesége körülbelül 15 ezer fő volt, 7000 embert pedig kivégeztek.

A megemlékezés koszorúzással, majd a Magyar takaróval ért véget.

FOTÓ: GALOVTSIK GÁBOR

Segítsük a rászorultakat!

A nyugállományú katonáknak, illetve az özvegyeknek is van egy olyan csoportja, akik saját hibájukon kívül átmenetileg, vagy akár hosszabb távon nehéz anyagi helyzetbe kerülnek és szinte napi megélhetési gondokkal küzdenek. Különösen jellemző ez az egyedül maradtakra, az özvegyekre, de egy váratlan hosszabb ideig tartó betegség, kórházi kezelés, a gyógyszerigényesebb gyógyulás, a családban bekövetkezett munkanélküliség, haláleset szinte mindenkit hozhat olyan helyzetbe, hogy egy gyors támogatás jelenthet részére legalább átmeneti segítséget, megoldást.

Maga a katonai pálya is változó körülményeket idézett elő. A feleségek jellemzően alacsony saját jogú nyugdíjat kapnak, ami a korábbi gyakori költözésekkel függ össze, hiszen minden újabb helyőrségváltásnál, azonos szakma, foglalkozás mellett is rendre pályakezdőnek minősültek. A házastársak többsége a hosszú ideje legrosszabbul fizetett pedagógusi, egészségügyi pályán dolgozott. Az idősebb korosztályban pedig vannak olyanok is, akik a folyamatos helyőrségváltások, az esetleges gyermekintézmények, vagy megfelelő szakképzettség hiánya miatt nem szereztek saját jogú nyugdíjat. A gyermekek, akik a mindennapi gondok megoldásában segíthetnének, sok esetben távolabbi városokban telepedtek le.

A régebben nyugállományba helyezettek nyugdíja nagymértékben elértéktelenedett, pedig az életkor előrehaladásával egyre többet kell orvosra, gyógyszerre költeni, jelentősen növekedtek a kíméletesebb életmód, étkezés követelte élelmiszerárak is.

A legrászorultabbak feltérképezésének sokszor nem egyszerű feladatát az MH HKNYP irányításával, a katonai igazgatási, illetve toborzó- és érdekvédelmi központok, vagy -irodák munkatársai – a szűk létszámkeretük miatt – csak a nyugállományú-egyesületek tagjainak hathatós segítségével képesek megoldani. A

közös érdekű, szép feladat megoldásához – mert mi lehet szebb annál, mint ha egy rászorult kollégán segíthetünk – az említett szervezetek szoros együttműködésére van szükség. A vezető szerepet ebben a munkában a központok és irodák vezetői, illetve a velük dolgozó kollégák látják el.

A központok és irodák, illetve az egyesületek vezetői, az éves látogatási terv elkészítésekor, közösen választják ki az erre a munkára legalkalmasabb személyeket, a látogatásra tervezett, legrászorultabb kollégákat, a látogatások időpontjait. Az összehangolásra azért van szükség, hogy bizonyos időn belül mindenki sorra kerüljön, egy-egy személyhez ne érkezzen szinte azonos időben látogatásra az iroda, illetve központ, vagy a nyugállományú-egyesület megbízottja.

A szociális munkára vállalkozókat a központok, irodák készíthetik fel a környezettanulmány, a javaslatok olyan megalapozott elkészítésére, hogy az MH Szociálpolitikai Közalapítvány kuratóriuma képes legyen döntést hozni és a rendelkezésre álló szerény keretből, a valóban legrászorultabbaknak ítélje meg a támogatást. A felkészítést, a tervezést évente meg kell ismételni, illetve a tapasztalatokat lehetőleg félévente összegezni.

Természetesen ez alatt a feltérképezés alatt azt is értem, hogy a nyugállományú közösségek, vállalkásuknak megfelelően követve az „együtt az egymásért” gondolatot, nemcsak az egyesületi tagokra gondolnak, hanem a megyében élő összes nyugállományú és járadékos katonára. Külön figyelmet fordítanak az elszigetelten, a szőrt településeken élőkre.

Az alapos, körültekintő, összehangolt munka teszi lehetővé, hogy a nyugállományúak segélyezésére rendelkezésre álló keretből, megalapozott javaslatok hiányában, ne maradjon felhasználatlan összeg. Mindannyian tudjuk, hogy a támogatásra szoruló száma a való-

ságban meghaladja a súlyos helyzetüknél fogva valóban segítségre szorulóknak mennyiségét.

A felkészítés elmaradhatatlan részét képezi, hogy az ebben a feladatban részt vevő egyesületi tagokat a központok és irodák megbízólevéllel lássák el. Így előzhető meg, hogy senki ne élhessen vissza a kiszolgáltatott, nehéz helyzetben lévő kollégák hiszékenységgel, amire az elmúlt években sajnos néhány helyőrségben már volt példa.

Remélem, hogy egyre szűkebb lesz az a csoport, amelyik segítségre szorul, de most közös erőfeszítéssel azok segítésére teszünk javaslatot, akiknek ez is kilábalást jelent a kilátástalan helyzetükből. Az ebben a munkában részt vevők pedig valamennyien nyugodt lelkiismerettel, jó érzéssel nyugtázhatjuk, hogy kollégáinknak gondjaik megoldásában javaslatainkkal segítettünk.

GALLÓ ISTVÁN NY. EZREDES

Az MH Szociálpolitikai Közalapítvány 2014. évi segélyezési tapasztalatai

Az MH Szociálpolitikai Közalapítvány részére a Honvédelmi Minisztérium 40.900.000.- Ft céltámogatást biztosított 2014. évben. Szociális segélyezésre 1192 fő nyújtott be kérelmet, akik közül 863 fő 35.997.200.- Ft összegben részesült támogatásban. A HM gondoskodási körébe tartozók köréből 520 fő részére 21.828.150.- Ft került kifizetésre. Az aktív állományból nagycsaládos és gyermekét egyedül nevelő szülők köréből 343 főnek 14.169.050.- Ft támogatást nyújtott. A szociális segélyezés során saját forrásként az szája 1%-ának felajánlásából és adományokból befolyt 735 e Ft is felhasználásra került. A benyújtott kérelmek közül összesen 329 fő beadványa lett elutasítva, melyből 73 fő nem tartozott a Közalapítvány által segélyezhetőkre.

A Kuratórium és a Közalapítvány titkársága köszönetet mond a segélyezésben együttműködő MH HKNYP alárendeltségébe tartozó központok és irodák, a BEOSZ, HODOSZ, HOSZ, HOKOSZ

szervezeteinek, hogy munkájukkal elősegítették a segélyre szorulóknak gondjainak enyhítését. A HM gondoskodási körében lévő kedvezőtlen szociális helyzetben élők problémáiban alapvető változás nem történt. A szociálisan legrászorultabbak köre továbbra is az idős, beteg, anyagi gondokkal küzdő nyugállományú és járandóságos katonák, nyugdíjasok, az egyedül élők, illetve egy nyugdíjból élő házaspárok, özvegyek, árvák. Tapasztalható, hogy vannak, akik szinte mindennapi megélhetési gondokkal küzdenek, illetve tartozásaik miatt hajléktalanná váltak. Természetesen az ilyen problémákat a közalapítvány által nyújtott segély megoldani nem tudja.

A Közalapítvány tevékenységének végzéséhez szívesen fogadja a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlását. Kérjük, aki ezzel élni kíván, az adóbevallásában jelölje meg kedvezményezett-ként a

Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítványt

Adószám: 19637482-1-41

A felajánlásokat előre is köszönjük.

Kuratórium

Idén is komoly kihívások várnak a haderőre

2015 legnagyobb feladata a katonai élet-pálya bevezetése lesz a Magyar Honvédségben, ám eközben számos további nemzetközi és hazai kihívás is vár a haderőre idén. E feladatokról tartott részletes előadást Hende Csaba honvédelmi miniszter Budapesten, január 27-én.

A Honvédelmi Minisztérium Lehel utcai objektumában tartotta éves feladatsabó értekezletét kedden délelőtt Hende Csaba. A rendezvény Áder János levelének ismertetésével kezdődött: a köztársasági elnök üzenetében méltatta a Magyar Honvédség erőn felüli teljesítményét, a NATO tevékenységéhez, műveleteihez való hozzájárulását, és sok sikert kívánt a 2015-ös esztendőre.

Megváltozott nemzetközi biztonsági környezet

A honvédelmi miniszter hangsúlyozta: 2015 elején más körülmények között kell dolgoznia a Magyar Honvédségnek, mint egy évvel ezelőtt. A tárca és a haderő 2014-ben is eléget tett törvényi kötelezettségeinek, teljesítette feladatait, és megfelelően gazdálkodott a rendelkezésére bocsátott eszközökkel, ám eközben a tavalyi év folyamán alapvetően megváltozott a nemzetközi biztonsági környezet. Az ukrajnai események, a rekord-szintű migráció és az Iszlám Állam előretörése a NATO határai közelében nagy kihívás elé állította a szövetséget és benne Magyarországot. A szeptemberi walesi NATO-csúcson megszülettek az új helyzet által megkívánt döntések, erősödött a szövetségben belüli egység és szolidaritás. Eldőlt: vége a válság által hozott leépítéseknek, a védelmi szféra mindenütt felértékelődik. Az elfogadott Készenléti Akcióterv megvalósításából Magyarország is kiveszi a részét, például a pápai repülőtér fejlesztése, a NATO gyorsreagálású kötelékhez való hozzájárulás, a litvániai lövészsorozat, illetve egyéb törzstiszti beosztások betöltése által.

A tavalyi év eseményei közül Hende Csaba sikerként emelte ki a V4-es magyar elnökséghez kapcsolódó katonadiplomáciai feladatok ellátását, illetve a Várpalota Challenge 2014 és a Közös Fellépés 2014 gyakorlatok sikeres lebonyolítását. Utóbbi két gyakorlat visszaigazolta az elvégzett munkát és nemzetközi szinten is bizonyította csapataink felkészültségét. Az országban történt események ellenére is végrehajtották Ukrajnában a Tisza-zászlóalj Blonde Avalanche 2014 gyakorlatát, pilótáink és a földi kiszolgáló személyzet pedig javában készül a baltikumi légtérvédelmi feladatok ellátására. Erre szeptembertől kerül majd sor négy hónapon át, a szlovén légtérben pedig már zajlik a járőrözés, sőt, az új év elején az első elfogás is megtörtént. Elkészült a medinai 3D-s radar, lezárult a tesztidőszak, májustól ez is szolgálatban áll.

A missziókról szólva a miniszter elmondta: hazánk ezerfős részvételi ambíciószintje tavaly is megmaradt, ennek jegyében három

földrész tizenkét országában látnak el különböző feladatokat a magyar katonák. A missziós szárazföldi erők arányát tekintve a NATO élmezőnyébe tartozunk.

A honvédség idehaza is rendkívül fontos feladatokat lát el, továbbra is nagy szerepet játszik a nemzet életében. A tüzérszerek 2014-ben is magas szakmai színvonalon, balesetmentesen végezték el a megtalált robbanószerek hatástalanítását, emberéleteket és óriási vagyoni értékeket megmentve ezáltal. Megújult a honvédelmi katasztrófavédelmi rendszer, emellett pedig a honvédelmi tárca átvette a nemzeti rendezvények szervezését is, ami új területen helyezte középpontba a katonák munkáját. A minisztérium eddig sikeresen teljesítette a 2018-ig tartó közép-európai első világháborús centenáriumi megemlékezősorozat feladatait. Továbbfejlesztették a hadisírgondozást, bővült a KatonaSuli-program, és folytatódott a gépjármű-beszerezési program is. Utóbbi keretében megkezdődtek a beszerzések a 2016-ra megteremteni tervezett harctámogató légi képességhez (close air support): ez a repülőeszközök éjjel-látó fedélzeti eszközeire és a precíziós bombákra vonatkozik. Már folyik a pápai fejlesztések előkészítése is.

Megújuló helikopterképesség

Szintén komoly előrelépés történt a helikopterképesség megújítása terén: kidolgozták a követelményrendszert, meghatározták a becsült forrásigényt, a program kezdő időpontjáról pedig – a pótlólagos források biztosítása mellett – a kormány dönt majd.

Jelentős illetményemelés

Hende Csaba az idei költségvetésről szólva rámutatott: a tárca büdzséje 2015-ben 250 468 300 000 forint, amely 9 milliárddal magasabb a tavalyinál. A bejelentett illetményemelésre további 11 milliárd forintot szának, amelyet azonban csak július 1. után használnak fel: ez az összeg addig az államkincstárban marad, de ettől még a Magyar Honvédség részére megítélt, megszavazott összeg. Ezzel együtt tehát összesen közel 260,5 milliárd forintos az idei honvédelmi költségvetés, ami 20 milliárddal, 8,2 százalékkal magasabb a tavalyinál. Az illetményemelés esetében ráadásul a roppant alacsony infláció miatt a nominális növekedés megközelítőleg azonos lesz a reálérték-növekedéssel. Az idei emelés átlagosan 30 százalékos lesz, amelyet a következő négy évben további évi átlag 5-5 százalékos növekedés követ majd. Összesen tehát átlagosan 50 százalékos illetményemelésről van szó, amelynek révén minden katona jóval magasabban fogja keresni a munkáját, mint az íróasztal mellett dolgozók körében. Az idei emelés az altsztruktúrákat és a legénységi állományt érinti a legkedvezőbb mértékben. A létrehozandó közszolgálati lakástámoga-

tási rendszer és közszolgálati biztosító további terheket vesz majd le a katonák válláról.

Bevezetik az életpályamodellt

A miniszter kiemelte: az új honvédelmi vezetés 2010-ben a honvédelem rendszerének megújítását tűzte ki célul, e küldetés sikerét pedig elsősorban az idén bevezetendő katonai életpályamodell határozza meg. Utóbbi új kereteket jelöl ki a katonák számára. „Elvárom mindenkitől, hogy tegyen meg mindent az életpálya sikeréért” – jelentette ki Hende Csaba. Mint fogalmazott, a cél az, hogy a létrejövő rendszer a szolgálat idejére mindenki számára méltó megélhetést nyújtson, a rendszerből történő kilépés után pedig a továbblépéshez is megfelelő lehetőségeket teremtsen. A modell minden szolgálat által felvetett élethelyzet, probléma kezelésére megfelelő, méltányos megoldást kínál, és úgy gondoskodik a katonákról, hogy közben maradéktalanul képviseli a szolgálati érdekeket is.

Az életpálya bevezetése mindenképpen 2015 legnagyobb horderejű feladata lesz a haderőben, ám eközben nem csökken a további kihívások száma és erőssége sem. Hende Csaba a további idejéig tennivalók között említette az elmúlt ciklusokban elvesztett, leépített képességek visszaszerzésére irányuló erőfeszítéseket, egy 2018-ig szóló honvédelmi szakpolitikai program kidolgozását, illetve a hadfelszerelés modernizálását a bővülő pénzügyi források körütekintő, megalapozott felhasználásával. E téren a február 1-jével felállítandó HM Beszerzési Hivatal játszik majd kiemelt szerepet. Szintén kiemelt prioritás a hazai hadiipar erősítése, a magyar hadiipari vállalkozások nemzetközi kapcsolatépítésének elősegítése is. Magyarország emellett továbbra is elkötelezetten vesz részt a nemzetközi válságkezelésben, és a 2016-os nemzetközi repülőnap és haditechnikai bemutató alapos előkészítése is megkezdődik.

A honvédelmi minisztert követően dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök értékelte a 2014-es évet és szabott feladatokat a megjelentek számára 2015-re nézve.

HONVEDELEM.HU; FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

Bérrendezés a honvédségnél

A katonai életpályamodell bérrendezési része már idén elkezdődik. A lakhatási támogatási rendszer kidolgozására az idei évben, az új biztosítási rendszer megalkotására pedig 2016 év végéig van lehetősége a honvédségnek – mondta dr. Benkő Tibor vezérezredes az InfoRádió Aréna című műsorában. Arról is beszélt, hogy egy elhúzóódó, emelt szintű terrorkészültség hosszú távon kihathat Franciaország nemzetközi katonai szerepvállalására.

„Alapvetően nem a pénz miatt jelentkeztek az utóbbi években katonának a most szolgálatot teljesítők” – mondta az InfoRádió Aréna című műsorában dr. Benkő Tibor vezérezredes. A Honvéd Vezérkar főnök emlékeztetett: több mint tíz éve nem volt béremelés a katonáknál, az idei bérrendezésre és az életpályamodell bevezetésére tehát égető szükség volt. „Jelenleg ezzel az illetményfejlesztéssel meg tudjuk célozni azokat a fiatalokat, akikre mi számítunk, akikre szükségünk van. Ugyanakkor az nagyon fontos, hogy ezt rendszeresen karban kell tartani”.

Benkő Tibor hangsúlyozta: a júliustól induló bérfelajánlás megteremti az új életpályák lehetőségét, és megteremti a nagyjából 5000 fős létszámihiány feltöltésének lehetőségét is. „Nem egyenlő bérelosztásról beszélünk. Nekünk az elmúlt 12 évben egy olyan bérrendszert kellett kialakítani, amely tele van rendkívül sok hibával, igazságtalansággal. Éppen ezért, ahol a legnagyobb gondok vannak, oda kell a nagyobb bért biztosítani”.

A vezérkarfőnök ide sorolta az altszti állományt, a szerződéses legénységi állományt és a pályakezdő tiszt állományt. Benkő Tibor elmondta: nagyon sok katonának anyagi megfontolásból vállalt missziós feladatokat. „Nem tudom ezt pénzben kifejezni, hogy most megéri vagy nem

éri meg kimenni Afganisztánba. Megéri-e az a 2-2,5 millió forint, hogy bármikor életemet veszíthetem. Megéri-e, hogy otthagynom a családomat három gyerekkel, és három gyerekkel fog élni az özvegyem. Az illetményeket mindig úgy határozzuk meg külszolgálatokban, hogy melyik külszolgálat, melyik misszió milyen veszélyeztetettség fokkal bír”.

Benkő Tibor vezérezredes elmondta: az életpályamodell fontos pillérei az illetményrendezés mellett a lakhatási támogatási rendszer idejének kidolgozása és az új biztosítási rendszer 2016 év végéig történő kidolgozása. „Különleges jogrend esetére a Magyar Honvédségnek is minden helyzetre kidolgozott protokollja van” – mondta a franciaországi megemelt terrorkészültség szintre reagálva a Magyar Honvédség vezérkari főnöke. „A Magyar Honvédségnek is vannak különleges műveleti katonái, kötelei, akik hasonló jellegű feladatokra vannak kiképezve. Ők most békei-

dőszakban ezeket a feladatokat alapvetően kint, missziós területen hajtják végre”.

Benkő Tibor hozzátette: a feladat jellege határozza meg, hogy ezek a katonák milyen mértékben vesznek részt ezekben a műveletekben. A Magyar Honvédség vezérkari főnöke elmondta: belföldi műveletek esetén a NATO-t akkor kell értesíteni, ha ezek a műveletek kihatnak az ország nemzetközi szerepvállalására is. „Komoly mozgósítást hajtottak végre Franciaországban, de ez nem hat ki, legalábbis rövid távon biztosan nem hat ki azokra a missziós szerepvállalásokra, amelyekben Franciaország szerepet vállal. Hosszú távon viszont, ha ezt a készenléti szintet fenn kell tartani, akkor ennek lehet kihatása más nemzetekre is, hiszen a missziós feladatok ellátásában, legyen ez NATO-, legyen ez EU-, ENSZ-, EBESZ-misszió, akkor ott elképzelhető az, hogy nem tudja hosszú távon Franciaország fenntartani. De most jelenleg én ezt nem feltételezném”.

Benkő Tibor vezérezredes hangsúlyozta: a Magyar Honvédség is gyakorolja a különleges jogrendben szükséges feladatait, hogy szükség esetén kiképzett és felkészült katonák álljanak az ország rendelkezésére.

Forrás: Égető szükség volt a bérrendezésre a honvédségnél (inforadio.hu)

Az első lépések

A rendszerváltás idején új helyzet alakult ki a hadseregben és a katonai közösségekben. A létszámcsökkentéssel járó átszervezés, az átlagosnál nagyobb létszámú nyugdíjazás, az áthelyezések, a helyőrségváltások új problémákat, gondokat idéztek elő, főleg a hivatásos állomány körében.

1989-től az egyesülési törvény adta lehetőségeket kihasználva több helyen, így Budapesten is olyan katonai és érdekvédelmi szervezetek alakultak, amelyek programjukat illetően főleg a hivatásos állomány körében önálló szervezetekként működtek, így például a Katonák Érdekvédelmi Szövetsége, Budapesten a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület és más vidéki szervezetek. Mindezt az akkori honvédelmi-katonai vezetés elfogadta. Más volt a helyzet a nyugálományú katonák körében, hiszen a meglévő helyőrségi és tiszti klubok mellett már működtek különböző körök, elsősorban kulturális és hobbi jellegű egyesületek, amelyek már ekkorra rendszeres szervezeti életet alakítottak ki. Ezek az önszerveződéses jó példát jelentettek és egyben bátorítást adtak a további bajtársi közösségek, egyesületek létrejöttéhez. Így fokozatosan az ország egész területén megkezdtek működni a szerveződő egyesületek.

Kezdetben, 1990-től a honvédelmi és katonai vezetés egyre inkább elfogadta az ilyen

jellegű szervezetek létezését, sőt – ha minimálisan is – de támogatást nyújtott számukra. A politikai-társadalmi helyzet változására az események felgyorsultak, a hadsereg állományában erőteljes igényként jelentkezett, hogy elsősorban érdekvédelmi feladattal további, egyre nagyobb létszámú szervezetek keressék helyüket és a működés formáit. 1990 elején erőteljesen merült fel az az igény, hogy a szervezetek szövetségbe tömörülve, egymást segítve, munkájuk koordinálásával igyekezzenek érdekvédelmi és honvédelmi érdekű feladatait vállalására. Ilyen előzmények után 1990. február 27-én 18 szervezet megalakította a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét, amely „Alapító Okiratba” foglalta feladatait és országos elnökséget választott. Az új országos szervezet, a többihez hasonlóan magán viselte a kor és a kezdőkre jellemző „gyermekbetegséget”, a bizonytalanságot és működésének kezdeti hiányosságait. Mindezek ellenére a BEOSZ

hamar ismertté vált a hadseregben, az állomány körében és különböző helyőrségekben. A Szövetségnek növekedett a tekintélye, befolyása. Néhány év alatt a BEOSZ 60 tagszervezettel, mintegy 8000 taggal rendelkezett. Az 1990-es évek első felében két jelentős esemény új lendületet hozott a munkában. Elsősorban az országos jellegű, impozáns rendezvény, a Katonánemzedékek Találkozója, valamint a régebben és újonnan alakult nyugdíjas klubok csatlakozása. A BEOSZ elnökök – Dr. Simon Sándor, Kelemen József, Sztanó Géza és a testület tagjai: Sasvári Ferenc, Iványi Nándor, Bisi Tibor, Herczeg Ottó, Dr. Tóth Sándor, Ipacs József, Kovács István, Lovasi Gábor, Dr. Gál Andor, Gál István, Farkas Tivadar és mások példamutatása, lelkes munkája, szervező tevékenysége eredményeként a Honvédelmi Minisztérium és a hadsereg egyik legnagyobb és legfontosabb társadalmi szervezetévé vált.

IVÁNYI NÁNDOR NY. EZDS., AZ ALAPÍTÓK EGYIKE

BEOSZ emlékeim

12 évig voltam egyesületi elnök. Sok kedves emlékem, élményem fűződik a BEOSZ-hoz. Ha valamit mégis ki szeretnék emelni, az a barátság, a tisztelet, a kölcsönös megbecsülés, mely végig kísérte ezt a 12 évet. Ezt egy olyan összekötő kapocsnak tartottam, mely átvitt közös programokon és meghatározta az emberi kapcsolatokat. Erőt, ösztönzést adott az egyesületnél végzett munkámban is. Öszinte szóra, segítségre vagy biztatásra mindig számíthattam a kollektíva vezetésétől, vagy bármely tagjától.

Köszönöm az együtt töltött éveket.

BOBVOS PÁL NY. ALEZREDES

Legyünk ott az iskolákban

Fontos számomra, hogy a fiatalságot is bevonjuk a programjainkba. Az ifjúság ugyanis nem ismeri eléggé a történelmet, különösképp annak helyi vonatkozásait. Ezt a célt szolgálják a város és a térség iskoláiban tartott előadások, hazafias-honvédelmi vetélkedők, amelyeken a tanóráknál kötetlenebb formában beszélünk például tavaly az első világháborúról. A magunk módján így tehetünk azért, hogy az általunk fontosnak tartott események és történetek ne merüljenek feledésbe. Persze ehhez szükség van az iskolák vezetőinek pozitív hozzáállására is. Szerencsére Várpalotán mindenütt támogató intézményvezetőkkel találkoztunk, s minden segítséget megkapunk törekvéseinkhez Talabér Márta polgármestertől és a várpalotai önkormányzattól, több alkalommal is elismerték már munkánkat.

DOBSZAI JÓZSEF NY. ALEZREDES

EMLÉKEI

Megváltozott körülmények

A BEOSZ alelnökeként gyakran vettem részt az egyesületek rendezvényein. Ebben az időszakban változott meg a tiszti klubok helyzete. Kedves élményként őrzöm, hogy ahol tekintéllyel bíró vezető volt az egyesület élén, minkét fél részéről volt kompromisszum-készség, a tulajdonviszonyok megváltozása nem befolyásolta az egyesület működését. Legkedvesebb élményem ebben a tekintetben a kaposvári Noszlopy Gáspár Fegyveres Erők és Testületek Egyesüle-

téhez fűződik, ahol Pásztor Pisti barátom egy városi kifőzdéből hozatott olcsó és kitudó vacsorát, a hölgyek elővették a házi készítésű süteményeiket, az öregfiúk meg „az üveges orvosságokat”. Ezek után éjjelig tartott a jó hangulatú tánc és beszélgetés.

Ez számomra azt mutatta, hogy a megoldást a megváltozott körülmények között is meg lehet találni.

FENYVESI PÉTER NY. EZREDES

Az elődök példái

Mindig is feladatomnak tekintettem és tekintem ma is a honvédelmi értékközvetítést, melynek kiemelkedő területe – megítélésem szerint – a történelmi, a katonai hagyományok ápolása. A „kiragadott” néhány élményt nyújtó esemény is ezzel kapcsolatos.

Az általam vezetett civil szervezet (Nemzetközi Szent György Lovagrend Zala Megyei Szervezete) a Zalaegerszegi Honvédklubbal (melynek tiszteletbeli elnöke vagyok) együttműködve állított emléket két zalai katonahősnek a közelmúltban. A két szervezet feladatának tekinti a II. világháború korábban „agyonhallgatott” időszakának katonai hagyományait, kiemelkedő helytállásait megörökíteni, hogy például szolgáljanak a jelen és az utókor számára!

Emléktáblát avattunk a II. világháború legendás pilótájának, a zalaegerszegi származású Majoros Kornél magyar királyi repülő főhadnagynak, aki 286 éles bevetéssel vitte harcba az általa vezetett bombázóköteléket. A 287. bevetésén, 24 évesen halt hősi halált a „pilóta ász”, ahogy katonatársai nevezték – Bataapátinál.

Ebbe a sorba illeszkedik a Závodszy István magyar királyi honvéd százados életútját és kiemelkedő helytállását méltató emléktábla avatása is. A százados – Zalaegerszeg posztumusz díszpolgára – az utóvéd utóvédjeként hozta haza harcolva zászlóalja maradványait a doni „pokolból”, de 1956-ban is ott volt az első vonalban, amikor a forradalom zalai nemzetőr parancsnokaként szervezte a város védelmét.

Mindkét emléktábla Zalaegerszeg Megyei Jogú Város, a lovagrend és a két szervezet pénzügyi forrásai felhasználásával készült el. Alkotójuk Farkas Ferenc szobrászművész.

De nem feledkezünk meg a Magyar Néphadsereg katonáiról sem! Közvetlen elődeinkről, parancsnokainkról, bajtársainkról, katoná-

inkról, akikkel együtt teljesítettük szolgálati kötelességeinket, felkészítve az embert, a katonát, és az eszközt, a harci technikát a harc feladat végrehajtására! Ezt az emlékeztetést és tiszteletet fejezi ki a 2009-ben a honvédklub által állított emlékmű és annak a bevezetőben említett két szervezet általi, közelmúltbeli felújítása is.

GONDOS FERENC
NY. EZREDES

Bajtársi élmény

Az elmúlt 25 éves bajtársi egyesületi, ezen belül kilencévnyi elnöki időszakomból a sok szép élmény közül nehéz egyet kiválasztani. A bőség zavarából, a 2005. augusztus 27-én Marcaliban megtartott „Évtizedes barátság” elnevezésű rendezvényünkre adom a voksom. Ekkor ünnepeltük a Szlovén Tiszti Szövetség Lendvai Területi Egyesületével való együttműködésünk 10. évfordulóját. A szépen feldíszített városi kulturális központ telt házas nagytermében, számos hazai és szlovén vendég jelenlétében, az emlékezés mellett bemutattuk az „Évtizedes barátság” című közös kétnyelvű kiadványunkat, amit a kölcsönös köszöntők és elismerések átadása követett. Közöttük jómagam a szlovén védelmi miniszter által adományozott kitüntetésben részesültem, amit Draznyik Ljubomir, Szlovénia magyarországi katonai attaséja adott át. Az ünnepséget közös műsor követte, ahol egy-egy szlovén, illetve magyar népi együttes és a dalárdánk lépett fel. A felejthetetlen napot közös vacsorával és hajnalig tartó bállal zártuk.

FEHÉR JÁNOS
MARCALI ALAPÍTÓ TAG, EX-ELNÖK

Büszkeségünk a hagyományápolás

1998 őszére, a Bem József Légvédelmi Tüzér Bajtársi Egyesület megalakulásának 40. évfordulója alkalmából tartott „bajtársi találkozóra” készült el a 102. légvédelmi tüzérezred életét feldolgozó és annak emléket állító „Helyi Légvédelmi Tüzér Emlékmúzeum”. A múzeumot 2011 őszén teljesen felújítottuk, de a gyűjtemény azóta is folyamatosan gyarapszik.

Hagyományápoló tevékenységünk másik területe a „Magyar Hősök Emlékünnep” a „Hősök Napja” méltó megszervezése és megtartása. A megemlékezés része a városi rendezvénytervének, mint kiemelt rendezvény bekerült a BEOSZ és a BEOSZ-

DAR éves munkatervébe is. A megemlékezésre a „Hősi sírkertben” kerül sor, A „Sírkertet” egyesületünk kezdeményezésére a város és a HM anyagi segítségével és a város lakóinak sok-sok önkéntes munkájával 1999. szeptember 18-án avatták fel. A „Sírkert” Jánoshalmán a város védelme során hősi halált halt 12 „somogyi bakának” állít emléket.

A „Sírkert” létrehozásához hasonló lehetőségekkel 2001. május 5-én a doni katasztrófa áldozatai, szeptember 18-án pedig a tüzérezred elhunyt tagjai emlékének adózó kopjafák felállítására került sor.

GYPCS

Együtt az erődben

A legmaradandóbb élményként őrööm a Komáromi Erődben tartott találkozókat, melyek szervezésében hatékony részt vállalt a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége.

Jó volt együtt lenni az ország minden részéből összesereglett tényleges állománnyal, a nyugállományú katonákkal és családtagjaikkal. Örömmel fedeztük fel a résztvevők között az ország más településeiről érkezett barátot, pályatársat, akikkel több éve, vagy lehet, hogy évtizede nem találkoztunk, nem láttuk egymást. Sokszor csak az arcvonások voltak ismerősek és a beszélgetés során sikerült tisztázni, hol mikor tanultunk, illetve szolgáltunk együtt.

Személyes élményt jelentett, hogy egyik évben a saját termésű szekszárdi vörös borommal I. helyezést értem el, melynek jutalmául feleségemmel együtt hajózhattunk egyet a csodálatos Dunán.

DURGONICS JÁNOS NY. ALEZREDES

EMLÉKEI

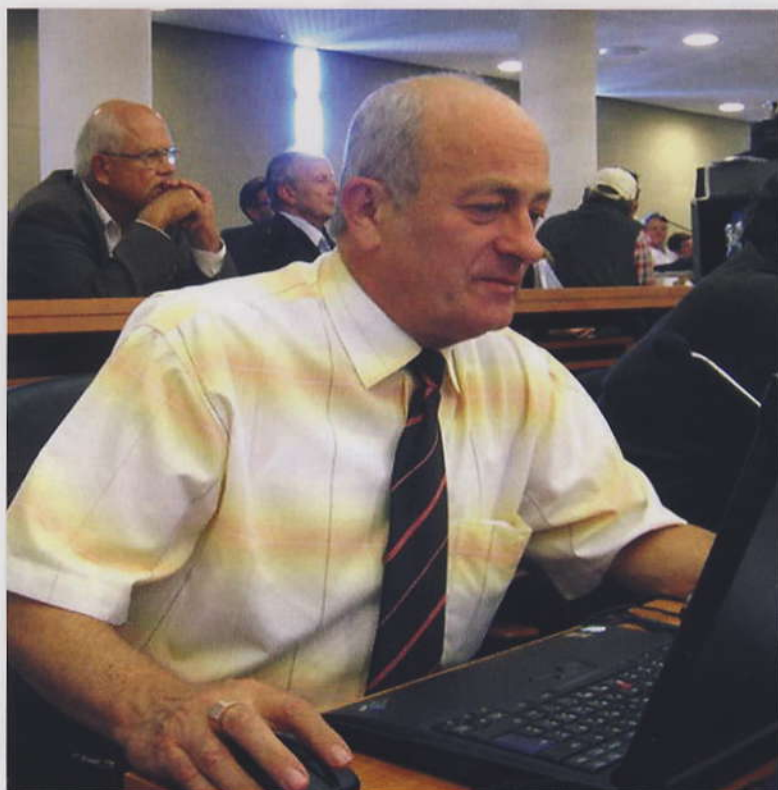
Sikeres kapcsolatépítés

Szombathely Megyei Jogú Város Közgyűlése a honvédő hagyományok megőrzése és ápolása terén kifejtett több évtizedes kimagasló tevékenysége elismerésül az „ÉV CIVIL SZERVEZETE” díjat adományozta a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület (VHBE) részére. A szövetség önzetlen tevékenységével, érdekérvényesítő hatásával beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Tevékenységünket a Nyugat-dunántúli Régió keretében végezzük. Elsők között vettük fel a kapcsolatot a Burgenlandi Bajtársi Szövetséggel. Számos bajtársi találkozón vettünk részt Burgenlandban, az osztrák bajtársak is minden évben jelen vannak katonai zárándoklatunkon. Létrejött kapcsolatunk a Szlovén Veterán Szövetséggel is. Dicséretes és emlékeztető a hagyományőrző kirándulások alkalmából a BEOSZ-hoz tartozó egyesületek segítőkészsége. Ilyenek voltak a Debrecen, Békéscsaba, Szeged, Eger, Szentendre, Tata, Tapolca, Pécs, Pápa, Győr, Sopron, Keszthely, Kaposvár, Várpalota, Marcali egyesületek. Köszönjük!

LASCH BÉLA NY. ALEZREDES, A VHBE ELNÖKE

A Szövetség szolgálatában

Kormányok jöttek és mentek, de a Szövetség minden-kivel el tudta fogadtatni magát, mert minden kormányzat felismerte, hogy a BEOSZ nélkül egyre nehezebb lenne kezelni, a mai haderőnél már nagyobb létszámú ellátotti állományt. Szükségük van a Szövetségre, ez nem lehet kérdés, az elmúlt 25 év ezt bizonyította. Az idő-sügyi tagságunkkal ott voltunk a legfelső kormányzati szervben is. Megkerülhetetlenné váltunk, de ebben nekünk nem ez a legfontosabb, hanem az, hogy szolgálhatjuk az egyesületeinket, az általunk létre hozott szervezetet, BEOSZ-t, a benne tevékenykedő közel 10 ezer embert. A 25 év sok tapasztalatot adott, ma már tudjuk, mit tettünk jól és mit kevésbé, netán rosszul. Új időszaknak kell kezdődnie, hiszen már nem lóghatunk ernyőnk, a HM emlő-in. Megváltoztak a törvények. Új partnerek is kellenek: önkormányzatok, támogatók, szövetségesek. Új kihívás, új feladat, új hozzáállás, melyhez lehet, hogy új gondolkodás, új szerkezet is kell. Ahogy sok vállalatot, állami szervezetet, önkormányzatot, magán vállalkozót átértékelésre kényszerített a válság, az új törvények, úgy ezt a Szövetségünk sem úszhatja meg. Átgondol-tan, de minél előbb, hogy a várható átalakult környezet meglódulása ne érjen bennünket sem váratlanul. Én hiszek benned BEOSZ, mert nagykorú lettél.

ERDŐS LÁSZLÓ NYÁ. EZREDES

Bocskaira és hajdúira emlékeztünk

Számunkra, a hajdúk leszármazottaira, igen megtisztelő feladat hárult 2014. októberében. Ezen a napon ünnepeltük A Bocskai szabadságharc 400. évfordulóját! Az Országgyűlés akkori elnöke volt a rendezvénysorozat fő védnöke, a BEOSZ Egyesületünket bízta meg az álmosdi megemlékezés megszervezésével, végrehajtásával. Egyesületünk minden tagja örömmel vállalta a megtisztelő feladatot, mivel nekünk Bocskai, nem csak a nagy államférfi, hadvezér és erdélyi fejedelem volt, hanem a második honalapítónk is. Jöttek is az ünnepségre bajtársaink az ország minden részéből, Szombathelyről, Győrből, Budapestről, Gyöngyösről, Szolnokról, Nyíregyházáról.

Az ünnepség előtt a felsorolt bajtársakkal közösen, nagyszabású ismerkedési estet tartottunk. A vidám hangulatú ismerkedési est után, másnap Álmosdra utaztunk. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, mert szakadó esőben hallgattuk végig Iváncsik Imre ünnepi beszédét, majd a bajtársi egyesületek elhelyezték a megemlékezés koszorúit az emlékműnél.

Bajtársaink az időjárással hősiesen dacolva, meghatottan és méltóságteljesen hallgatták, és nézték végig a megemlékezés színvonalas műsorát, örültünk, hogy bajtársainkkal közösen elékezhattünk a dicső múltra, Bocskai Istvánra és hős hajdúira. A megemlékezés után, Álmosd polgármestere, Farkas Pál, minden résztvevő baj-

társat és a falu lakosait meghívta a fogadásra, melyet az iskola tornacsarnokában tartottak. A hűvös, szeles idő után jól esett az elfogyasztott étel, ital. Úgy távoztunk, hogy méltóképpen megemlékeztünk hős elődeinkről, Bocskai Istvánról és hajdú katonáiról!

SZARKA JÁNOS NY. EZREDES, ELNÖK

Régióértekezlet

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, Középmagyarországi Régiójának egyesületi elnökei tanácskoztak a Kerepesi úti objektumban, melyen a szövetség elnöke, Kelemen József ny. altábornagy is részt vett. A megbeszélést Nagy Károly ny. alezredes, régióvezető nyitotta meg. Az értekezlet áttekintette az elmúlt időszak egyesületeket érintő eseményeit a megoldásra váró kérdéseket. A legtöbb egyesületet összefogó közösség veze-

tői nagy figyelemmel hallgatták a szövetség érdekvédelmi munkájának eredményeit, a közelmúltban hatályba lépett civil szervezetekre vonatkozó jogszabályi változásokról szóló előadást.

Kelemen elnök úr a szövetség előtt álló feladatokról szólt. A jó hangulatú megbeszélés hasznos információkkal szolgált az egyesületi vezetőknek a jövő évi feladatok tervezéséhez.

NAGY KÁROLY NY. ALEZREDES
RÉGIÓVEZETŐ

Javítani az együttműködést

A Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományörző Bajtársi Egyesület tagsága – a hagyományoknak megfelelően – január hónapban rendezte meg a 2014. évről szóló beszámoló közgyűlését. A tagság a 2015. évi feladatokról is döntött. Az ünnepi közgyűlésre meghívtuk a társszervezeteket, a BEOSZ, az 5.Bocskai István Lövészdandár, a FETIVIZIG és a Toborzó Iroda képviselőit is. A közgyűlést megelőző héten több egyesületi tagunk részt vett Kálmánházán a Doni áttörés 72. évi évforduló alkalmából rendezett ünnepségen, ahol a hagyományoknak megfelelően koszorút helyeztünk el az emlékműnél. Ezt követően szentmisén vettünk részt.

Az Elnökség beszámolójából megtudtuk, hogy a rendelkezésre álló szűkös pénzügyi keretből az Egyesület jól gazdálkodott, amit a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság is megerősített. Sikert a pénzügyi gazdálkodásunkkal ez évre is biztosítani a pályázatokhoz szükséges önrőt, azt remélve, hogy lesz lehetőség a felhasználására.

Vendégeink elismeréssel szóltak az elmúlt évben elért eredményekről, megemlítve, hogy külső támogatásban igen kevés anyagi segítségben részesült az Egyesület. Takács Attila tábornok, az elismerő szavak mellett a Dandár segítségét is megemlítette és kérte, hogy a jövőben is bátran igényeljük a segítségüket, amit a lehetőségek keretén belül igyekeznek teljesíteni. Példák sorával illusztrálta, hogy milyen területeken lehet az együttműködést javítani, bővíteni.

Kovács József az Egyesület Elnöke felhívta a tagság figyelmét, hogy egyesületünk továbbra is közhasznú tevékenységet folytat, így akinek ismerősei szimpatizálnak az Egyesület tevékenységével, adójuk 1 %-át utaltassák az adószámunkra.

KUKUSKA GYÖRGY

Elbúcsúztunk

Erdős Géza bajtársunktól

Várpalotán az Alsóvárosi temetőben utolsó útjára kísértük Erdős Géza nyá. alezredes barátunkat, bajtársunkat, a BEOSZ Közép-dunántúli régió vezetőjét. Családja, rokonai, barátai, volt munkatársai, bajtársai búcsúztak tőle fájdalmasan szép szavakkal, melyek nyomán egy családját nagyon szerető, a nehézségektől nem féltő, mindig megoldásokat kereső, problémáktól sem mentes szép, egész életet élő ember rajzolódott ki előttünk, akinek életútja bátran állítható példaként bárki számára. Géza barátunk, bajtársunk béke legyen veled!

Erdős Géza 1954-ben született, 1976-ban végzett a KLKF páncélos parancsnoki szakán. Avatását követően Zalaegerszegen harckocsizó szakasz-, század-, zászlóaljparancsnoki beosztásokat töltött be. 1986-89 között Moszkvában elvégezte a Malinovszkij Akadémia parancsnoki szakát, majd Székesfehérvárott a hadsereg törzsben hadműveleti tiszti beosztást kapott. 1995-2003 között Budapesten a Honvéd Vezérkarnál hadműveleti tervező főosztályként ténykedett. 2003-2006-ig a belgiumi Monsban dolgozott. Hazaérkezését követően 2006. december 31-én került nyugállományba 35 év szolgálati idő után. Azonnal bekapcsolódott a székesfehérvári nyugállományúak klubja munkájába, 2008-ban a Közép-dunántúli régió vezetőségi tagjává, 2009. februárban pedig a régió vezetőjévé választotta a régió nyugállományú klubok elnöksége. 2011. november 3-án a régió elnökei megerősítették tisztségében. Ez év október 23-án a honvédelmi miniszter kintuntette a HKC 3. fokozatával, melyet a BEOSZ elnöke már a betegágyánál adott át. Nős, kettő felnőtt fiúgyermek van.

Vállalja a munkát

Erdős Géza nyugállományú alezredes úr sajnálatos és korai halálát követően, az új régióvezető megválasztásáig eddigi helyettese, Berdó Gábor Károly nyugállományú százados vette át a Közép-dunántúli Régió ügyeinek intézését.

Berdó Gábor Börgöndön, Szentkirályszabadján, Tökölön és Székesfehérváron teljesített szolgálatot különböző fegyverzetis beosztásokban. 2007-től Székesfehérváron a Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület választmányi tagja, gazdasági felelőse. 2009-től elnökhelyettes, 2011-től megbízott elnöke, 2012-től elnöke. Vezetése alatt az egyesület BEOSZ elismerő oklevelet kapott, és az MH Összhaderőnemi Parancsnokság elismerő oklevelét vehette át. 2014-ben Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata is elismerő oklevéllel ismerte el az egyesület munkáját. 2014-ben, fennállásának 25. évfordulója alkalmából az egyesületnek zászlót adományozott a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség.

Berdó Gábor Károly nyugállományú százados, amennyiben a régió egyesületeinek vezetői megválasztják, vállalja a régióvezetői feladatot. Szándéka és célja, hogy rendszeres, személyes és bizalmi kapcsolatot alakítson ki a régióhoz tartozó egyesületekkel. Szervezeti és jogi önállóságuk tiszteletben tartása mellett segítse a munkájukat, és támogassa helyi törekvéseiket.

Teljesítették küldetésüket

szintű méreteket ölt az évről évre megemlékezők száma.

Az eddigi tizenöt év legnagyobb létszámú emléktúrája pont e népszerűsége miatt idén egy újtással vette kezdetét. A résztvevőket három külön kiindulópontból elindított szakaszra bontották, amelyek mindegyikének saját útvonalat kellett bejárni, ezzel is növelve az érinthető települések számát. Márpedig a falvak és városok részéről igencsak nagy az igény arra, hogy a hagyományörzők, aktív és tartalékos katonák alkotta egységek megforduljanak náluk és közösen gyűjtsanak gyertyát, helyezzenek el koszorút az elesett hősök emlékére.

A Doni Hősök Emléktúra szakaszai az egri várban találkoztak össze. Itt a szükséges szervezési feladatok után hosszú oszlopba sorakozva indultak meg a város főteré-

Idén is sikerrel zárult a XV. Doni Hősök Emléktúra. Az 1943-as doni katasztrófa hősi halottaira emlékező rendezvényen immáron több mint 200 fő vett részt. A hősök előtt tisztelgő zászlóalj ünnepélyes keretek között vonult be az egri Dobó István térre.

A II. világháborús magyar katonai hagyományörzők vezette menetbe idén is becsatlakoztak a már-már hazajáró német és olasz tartalékos bajtársaik. A túra nemzetközi jellegét tovább erősítették a cseh és francia résztvevők is, miközben hazai színekben idén első alkalommal jöttek el önkéntes műveleti tartalékosok is. Ahogy Jásdi Balázs hagyományörző főhadnagy, az emléktúra szervezője fogalmaz, immáron zászlóalj-

re. Útjuk során számtalan járókelőt nyűgöztek le, akik közül sokan a menet után eredtek, hogy kiderítsék, mi végre is masírozhatnak a régi és mai kor katonái. A Dobó István téren hamar választ kaptak kérdéseikre, hiszen az emlékőrző zászlóalj felsorakozott, és egy hatalmas díszőrséget alkotva koszorút helyezett el a hősök emlékére, a történelmi város minorita templománál.

Ezután a Szent Antal-templomban ünnepi misén emlékeztek meg és imádkoztak a hajdan élt, harcolt és elesett hősök üdvözléséért. A szentmisét követően dr. Tóll László ezredes, a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály vezetője méltatta az emléktúra eszméjét és résztvevőit.

FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

Inter arma caritas

Fegyverek között a szeretet

20 éves a Katolikus Tábori Püspökség

Húsz esztendeje, hogy az egyházak gondoskodásának újra helye van a Magyar Honvédségben. Az egyház és a honvédség együtt dolgozva segítik katonáinkat a haza védelmének megvalósításában. Az egyházak képviselői mindenhol ott voltak ahol a magyar katona teljesítette szolgálatát. Helyőrségekben és missziókban, mindig ott ahol kellett. Ott voltak az ünnep, az öröm idején, de akkor is, amikor katonáink a halál árnyékában jártak. Megáldottak házasságot, befogadták a közösségekbe az újonnan érkezőket. Álltak a sír mellett az elesett bajtárs búcsúztatásánál. Ültek betegek mellett a kórházi ágyakon. Biztattak, segítettek és vigasztaltak. Az eltelt húsz esztendő nagy idő, a mérlegkészítés mellett lehetőséget ad a köszönetmondásra is. Ez a kötet a tábori lelkészek munkáját, hétköznapijait mutatja be. Azt, hogy szolgálatuk, küldetésük során erőt adnak, így hozzájárulnak közös munkánk teljesítéséhez. A Tábori Lelkeszi Szolgálat hittel szolgálja a Magyar Honvédséget, mert hitet ad mindazoknak, akik elgyengülnek és azok-

nak, akik megerősítésre vágnak. A Tábori Lelkeszi Szolgálat sikeres tevékenysége meghatározó a Magyar Honvédség előtt álló feladatok végrehajtásában. Munkájuk olyan egyházi és kulturális programok sokaságával gazdagítja a Magyar Honvédség hétköznapijait – legyen szó gyermektáborokról, zárandoklatokról, családi napokról – amelyek segítik a hitüket kereső, hitüket megélő katonákat és családtagjaikat. A kötet bemutatja azt az elhivatott szolgálatot, amelyet a tábori lelkészek végeznek a honvédelem ügyéért itthon és a missziókban egyaránt. Ez a kötet személyes vallomások, emlékeztetések és jövőbe tekintő gondolatokat tartalmaz.

Gondolatok a katonanemzedéki találkozóról

A Katonanemzedéki Találkozó huszonhárom évvel ezelőtt a társadalom számára is példamutató kezdeményezés volt. A „Kézfogás a Hon Védelméért!” jelszó jegyében megrendezett találkozón kezet nyújtottak egymásnak a Magyar Királyi Honvédség, a Magyar Néphadsereg és a Magyar Honvédség katonái. A kézfogás azt jelentette, hogy a haza szeretete, a hivatás az eltérő időszakban szolgálókat összekötötte. Az addig egymásra bizalmatlanul, fenntartásokkal tekintők gyorsan egymásra találtak, nyitottságot, közeledést mutattak és közös hangot találtak, jóízű párbeszédet folytattak. Néhány évig a találkozóknak ez volt a középpontjában. Az évenkénti összejövetelek az eredetileg megfogalmazott gondolatot úgy vitték tovább, hogy a program fő vonalába – joggal – a hagyományápolást állították, folyamatában mutatták be, mit érdemes a harcokban sem szűkölködő katonai múltból, a hagyományokból megőrizni, ápolni és tovább vinni.

A későbbi években, amikor már minden fontosabb kérdést kibeszéltünk, elmaradt a felismerés a váltásra. A szervezők nem vették figyelembe, hogy megváltozott a honvédség létszáma – amely ma már az európai arányokat tükrözi –, összetétele és a funkciója. A honvédség feladatai között jelentős szerepet kapott a békefenntartás, a missziós szolgálat. Megjelentek a Ludovika, az Altishti Akadémia hallgatói, az önkéntes szolgálatot vállaló járandóságos katonák.

A katonanemzedékek sorában tehát jelen vannak – sajnos egyre kisebb létszámban – a Magyar Királyi Honvédség tagjai, a Magyar Néphadseregben, a Magyar Honvédségben szolgálatot teljesítettek, illetve az aktív katonák, akik váltva adják a békefenntartásban a missziók résztvevőit és a

Ludovika, az Altishti Akadémia hallgatói. A találkozókra részt vevő nyugállományú katonák – és a velük azonos jogokat élvező járandóságos státuszú katonák – akik összességében ma még szinte azonos létszámot alkotnak a tényleges haderő létszámával.

Olvasva az előző évek Katonanemzedéki Találkozóinak programjait, a jelenlegi elgondolást – a találkozók jelentős részének jelenlétüként –, úgy látom jogosak az éppen aktuális évfordulókról történő megemlékezések, de véleményem szerint nem tölthetik ki ezek az egész programot, mert akkor az alapelképzelés szenved csorbát, vagyis éppen a párbeszéd marad el arról, hogy milyen volt egy-egy időszakban szolgálni, miként változott a társadalomban a katona becsülete, elismertsége.

Továbbra is az lenne az érdekes, a találkozók igazi célja, ha a különböző időszakok katonáinak egy-egy képviselője egymást követve, egymást kiegészítve, arról beszélne:

- miért választotta ezt a hivatást (erről leginkább a Ludovika és Altishti Akadémia hallgatói beszélhetnének);

- milyen volt katonai képzésük, szolgálatuk, mivel kellett megküzdeni az első beosztásokban;

- milyen hasznosítható tapasztalatokat, azonosságokat hordoz ez a mára, a tényleges szolgálatot teljesítőknek, illetve a katonai pályára készülőknek;

- vagy szinte az utolsó pillanatokban lehetne hallani a frontot megjárt katona tapasztalatairól;

- mára szóló mondanivalója lehetne annak, hogy milyen jellemzői vannak a ma már szinte elkerülhetetlen békefenntartói, missziós feladatokban történő részvételnek.

Milyen sok hasznosítható tapasztalatot lehetne ebből meríteni a jelenleg a katonai pályára készülőknek, az Altishti Akadémián, vagy a Ludovikán tanulóknak, a hivatásosoknak is! De érdekes lehetne ez a nyugállományú résztvevőknek is. Jó lenne egymástól hallani arról, melyik időszakban mit jelentett a katonanemzedékek közötti összefogás, koronként és szolgálati időszakonként, hogyan alakult, miként változott a közösségi élet.

Igazából az ilyen beszélgetések, eszmecserék kovácsolnák össze, tartanák együtt a katonanemzedékeket, ami csak akkor lehet teljes, ha a fent felsoroltak, illetve képviselőik mindegyike jelen van, fontosabb számára a közösség, az együtt átélt sikerek, nehézségek, a megélt élmények, az együttlét, mint a pillanatnyi sértődöttség a szervezetet ért méltánytalanságok miatt. Ezért kell tenni otthon a hétköznapiakban, de az ilyen találkozókra is, nekünk, a katonaközösségek iránt elkötelezett, valamilyen szintű vezetőknek, hogy a még távollévők mielőbb felismerjék, azoknak a társaknak a hiányát, akikkel sokszor egymásnak vakon kiszolgáltatta, együtt küzdöttek a sikerekért, az eredményekért.

Az együttlét, az együtt gondolkodás hozhatja egymáshoz közelebb a különböző időszakokban szolgálókat, oldhatja azon bajtársak feszültségét, esetleges sértődöttségét, akiknek önhibájukon kívül, a pálya kiteljesedése előtt szakadt meg a szolgálatuk. A fentiekben vázolt elgondolás visszatérést jelenthetne a katonanemzedékek közötti párbeszéd felújításához, összefogásához, a tapasztalatok továbbviteléhez, és én ezt a gondolatsort éreztem ki a vezérkari főnök úr üzenetéből is.

P. F.

Boldog Salkaházi Sára szociális testvér 1899–1944

„Majd hallottam az Úr hangját, amint mondotta: »Kit küldjek el? Ki megy el nekünk?« Ekkor azt mondtam: »Íme, itt vagyok, engem küldj!«” (Izajás 6,8)

Salkaházi Sára eredendően nem készült sem szerzetesnek, sem vértanúnak. A XX. század vérzivataros magyar történelmének fordulatai és az emberi történelem végső Urának kegyelme tette azzá, ami lett. Nagypolgári családban született Kassán, tanítónőnek készült, de mivel nem volt hajlandó letenni a Csehszlovák utódállam által megkövetelt hűség esküt, inkább újságírással foglalkozott. Novellákat írt és élte a szabadúszó „firkászok” gondtalan életét. „Önállóság, cigaretta, kávéház, csavargás a nagyvilágban hajadonfőtt, zsebre dugott kézzel, friss vacsora egy kis kocsmában, cigányzene...” – írta később a naplójában. Ebben az életállapotban találta meg az isteni hívó szót, amire nem mondott könnyen igent. Tíz éven át küzdött a hivatás és az ezzel járó lemondások gondolatával, majd 1929-ben belépett a Slachta Margit által alapított Szociális Testvérek Társaságába. 1940 pünkösdjén tette le örökfogadalmát, jelmondatát – „Alleluja! Íme, itt vagyok, engem küldj!” – Izajás próféta könyvéből merítette.

Áldásos és különösen a nők körében végzett fáradhatatlan szociális munkája során megfordult Szegváron, Komáromban, Kassán; végül – miután a háború miatt meghíúsult a hón áhított brazil missziós küldetése – Budapestre került, ahol a Katolikus Dolgozó Nők és Leányok Szövetségének országos vezetője és a mozgalom lapjának szer-

kesztője lett. A Szociális Testvérek Társasága kezdettől fogva heves ellenszenvvel viseltetett a nemzetiszocializmus iránt és határozottan elutasította a zavaros fajelméleteket, s az ennek nyomán egyre veszélyesebb méretet öltő antiszemitizmust. A szlovákiai zsidóság teljes deportálását a Társaság alapítója, Slachta Margit akadályozta meg azzal, hogy Rómába utazva külön meghallgatást kért XII. Piusz pápától, aki személyesen utasította a szlovák püspököket a nyílt tiltakozásra.

Salkaházi Sára, aki a Társaság más háza-hoz hasonlóan a Bokréta utcai Munkásnőotthonban is rejtgetett hamis papírokkal ellátott zsidókat, már '44 karácsonya előtt többször kijelentette, hogy nem természetes halállal fog meghalni. A Bokréta utcai házba katonákat szállásoltak be, akikkel néhány ott dolgozó szobalány kikezdett. Miután Sára testvér keményen megfeddte őket, az egyik cseléd (név szerint Dömötör Erzsébet) följelentette a nyilasoknál zsidók bűjtatásáért. December 27-én a reggeli mise után másodmagával egy másik fővárosi otthon látogatott meg. Amikor délután visszaértek, már a Mester utca sarkáról észrevették a ház előtt álló nyilas katonákat, Sára testvér azonban – arra hivatkozva, hogy ő az otthon vezetője – nem menekült el. Az otthonban rejtőző zsidók közül az igazoltatás során négyet előállítottak, s velük együtt elhurcolták Salkaházi Sárát, valamint helyettesét, Bernovits Vilma hitoktató testvérét is. Először a Ferenc körút és az Üllői út sarkán álló „nyilasházba” vitték őket, majd este kilenckor mindnyájukat meztelenre vet-

köztették és a Ferenc József (Szabadság) híd mellett a Duna-parton a folyóba lőtték. Az 1967-es zuglói nyilas per vallo-másai-ból derült ki, hogy Sára testvér közvetlen halála előtt „megmagyarázhatatlan nyugalommal kivégzői felé fordult... majd letérdelt, s égre emelt tekintettel nagy keresztet vetett magára.”

Salkaházi Sárát, a Szociális Testvérek alapítójával, Slachta Margittal együtt, a Yad Vashem Emlékinzet a „Világ Népeinek Igazai” között tartja számon. Boldoggá avatási ügye 2005-ben zárult le; ünnepélyes kihirdetésre 2006. szeptember 17-én a budapesti Szent István Bazilikában került sor.

DR. ALÁCSI ERVIN JÁNOS SZÁZADOS,
KATOLIKUS TÁBORI LEKÉSZ

A Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Klubja Győr, nagy súlyt fektet a hagyományápolásra, társadalmi évfordulókhoz kapcsolódó megemlékezésekre. Az elmúlt évben szomorú eseményekre emlékeztünk. A zsidó holokauszt 70. évfordulóján vendégünk volt és nagysikerű előa-

dást tartott dr. Szita Szabolcs professzor, a budapesti Páva utcai Holokauszt Múzeum igazgatója. Nem tankönyv ízü előadása osztatlan sikert aratott. Katonai hagyományaink ápolásának két iránya volt, az I. Világháború kitörésének 100. évfordulóján. Előadónk volt: Prof. Dr. Szabó Miklós nyugalmazott altábornagy, aki az I. Világháborúban használt fegyverekről, haditechnikáról tartott előadást. Másik szálon az áldozatokra, elesett katonákra emlékeztünk.

A Honvédelmi Minisztérium nagyszabású hadisír felmérést, gondozást indított. A munka jelenlegi helyzetével ismerkedtünk. Egy szép őszi napon két volt hadifogolytábor és temetőt látogattunk meg. Ostffyassznyfán a hadifogolytábor központi emlékművé-nél rövid megemlékezést tartottunk, elhelyeztük tiszteletünket kifejező koszorúnkat az ott nyugvó 10.000 halott emlékére.

Csótón a rossz útviszonyok és hajlott korunk miatt nem tudtuk a tábor és a temető helyét meglátogatni. A faluban emlékszoba működik, ahol a település polgármestere és a jegyzője fogadott bennünket, röviden ismertették a tábor történetét.

Megajándékoztak bennünket a táborról készült CD lemezzel. Emlékező koszorúnkat az emlékszoba falán helyeztük el. A hadisírok felkereséséhez az utazás költségét BEOSZ pályázaton nyertük.

SZÓKE ISTVÁNNÉ KLUB TITKÁR

A búcsú napja

Tizenöt éve, hogy a Magyar Honvédség kivonta a rendszerből a MiG–21-es repülőgéptípust és egyben befejezte működését az MH 47. Pápa Harcászati Repülőezred is. A másfél évtizeddel ezelőtti eseményre Váczi Lajos főtörzsőrmester „A búcsú napja” című írásával emlékezünk.

„A repülés szeretete mindennél közelebb hozza egymáshoz az embereket. Azon kevesek, akiknek megadatott, hogy ezen a területen dolgozzanak, egy nagy családot alkotnak. Különösen igaz ez a katonai repülőkre, mivel a repülési feladatok végrehajtása, kiszolgálása és egyéb irányú biztosítása mellett a haza védelmét is vállalják, sőt garantálják. Ők azok, akik kevés fizetésért sokat tesznek le az asztalra. Felelősségteljes, nagy figyelmet és mérhetetlen precizitást igénylő munka az övék. Megtanít tiszteleltre, bajtársiasságra, és ami ebben a szakmában a legfontosabb, bizalomra. Enélkül nem megy.

Sajnos akkor sem megy, ha azt mondják: nincs rátok szükség. Hiába a jól működő, kitűnő eredményeket felmutató gépezet, hiába a szakértelem és a tisztelet; a gyorsan változó katonapolitika megfoszt bennünket a reménytől is.

Magunk közt tiltakozunk, hangot adunk felháborodottságunknak, becsapott, megsértett lelkületünknek. Nagyokat nyelve mégis tettük a dolgunkat. Katonák vagyunk. Parancsokat hajtunk végre még akkor is, ha azzal nem értünk egyet. Készültünk a búcsú napjára, hogy tisztességgel, emelt fővel, repülő emberhez méltóan elköszönjünk a MiG–21-estől, az ezredtől, a várostól, a katonatársaktól, egyszerűen a családtól.

2000 június végén összeszedtük maradék erőnket, büszkeségünket az utolsó nagy feladatra, amely igazi harc feladatot jelentett mindannyiunk számára. A bennünk dúló érzelmek ellen kellett győzedelmeskedni úgy, hogy a díszelgő repülési feladat – mint légi győzelem – után mindent elveszítünk.

Az ezred vezetése kitűnő, látványos programot állított össze, amelynek végrehajtása nem

kis erőfeszítést igényelt, de felhívta a figyelmet egy nem mindenki által ismert fontos momentumra: a körülményekhez képest még mindig ütőképes, teljes harcértéket képviselő ezredet számolnak fel. A program 16 db (!) repülőgép kötelékrepülését írta elő, ami a hányatott sorsú légi-erőnkön belül mindenféleképpen figyelemreméltó teljesítmény. Gondoljunk csak a kecskeméti MiG–29-esek problémáira az üzemképesség szempontjából.

Felsőbb katonai vezetők, látván a szokatlan, nagy volumenű készülődést, augusztus 16-án lemondták a 24-ére tervezett búcsúrendezvényt. Technikai okokra hivatkoztak. Hideg zuhanyként ért minket. Repülésen voltunk és a repelőtti eligazításon jelentettük be. Gúnyosan mosolyogtunk, bár inkább sírtunk volna.

Hát ennyi volt! – mondták többen. A légierőnél eltöltött hosszú évtizedek után még a tisztességes elköszönés lehetőségét is el akarták venni tőlünk. Pár nap csend következett, majd végül megkaptuk az engedélyt. Kissé felszabadultan, fáradtsággal nem törődve folytattuk a gyakorlást, a készülődést. Igen, gyakorolni kellett a 15 gépes díszelgő kötelékrepülést, mivel nem ez volt az ezred feladatköre. Mi „csak” az országunk légterét őriztük. Dolgoztunk, mint ahogyan most is.

A fogadózónában kissé hátrébb kiállítottunk 46 db MiG–21-est, 7 db Szu–22-est és 7 db MiG–23-ast, egy statikus sort alkotva. Ezeket a repülőgépeket már korábban kivonták a rendszerből, de mivel nemcsak a 21-estől kellett búcsúznunk, hanem magától az ezredtől is, méltóképpen járultak hozzá a búcsú nehéz pillanataihoz.

E gépsor mellett kissé elkülönítve egy fegyverzeti kiállítást is berendeztünk. Három gépet, a 9150-es MiG–21MF-et, a 11-es oldalszámú MiG–23MF-et és a 08-as Szu–22M3-ast fegyvereztük fel. Mindhárom géptípus 1997 elején került kivonásra a rendszerből. A déli 1-es zónában a repülési feladatot végrehajtó 16 db MiG–21-est sorakoztatunk fel: 8 db bisz-t a 2. Griff századtól és 8 db UM-et, az 1. Sámán század kiképzőgyakorló gépeit.

E repülőgépek közül kettőt egyedi festéssel láttunk el. A 6115-ös MiG–21bis-t nemzeti színekbe öltöztettük, mivel ez a gép lett kijelölve a szőlőrepülésre. A gép festését Nagy Ervin és Szabó Attila főtörzsőrmesterek végezték, sok-sok éjszakába nyúló túlórával. A 48-as lajstromú MiG–21bis-t sólyomfestéssel díszítettük a szabad szárnyalás jelképeként. A madár feje a gép oldalán elől volt, míg a tollazatát és a karmait a gép szárnyai alá festették. E gép díszítését Róka József és Kindert Gyula századosok végezték el, hétvégi szabadidejüket feláldozva.

Közeledett a nagy nap. Persze nem ment minden simán. Az előző napi főpróbán ugyanez a gép meghibásodott, és bizony a javítóosztály egy különítménye az éjszakában túlórázott, hogy minden rendben legyen.

2000. augusztus 24-én reggel a repülőtér kapui megnyíltak. A repülés előtt ünnepi állománygyűlésre került sor, ahol a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség, a Légierő Vezérkar és a város vezetőin kívül jelen voltak a korábban Pápán szolgálatot teljesítők, köztük Farkas Bertalan és Magyarai Béla úrhajósok is. Megindító volt Tobak Tibor jelenléte is, aki a legendás második világháborús Puma század vadászpilotájaként szolgált. A műszaki állomány ez idő alatt a repülőgépek repüléshez való előkészítését végezte. Az időjárás kegyes volt hozzánk. Igazi verőfényes nyári nap volt. Családtagok, barátok, a repülés szerelmesei érkeztek egyre nagyobb számban a kettes zónában kialakított területre ahol – egyelőre a távolból – megcsodálhatták a kiállított repülőgépeket. Zene és egy-egy repülőgép-bokszból kialakított vendégváró biztosította a kellemes közérzetet. Mintegy előzetesként adott ízelítőt Nagy Ernő alezredes, az utolsó repülés vezetője, amikor elstartolt az időjárás-felderítő repülésre. Feladata végeztével többször alacsonyan áthúzott a repülőtér fölött. Az eligazítás után elkezdődött a tényleges program. Mi, műszakiak az indítási zónában vártuk a hajózókat, hogy beültsük és bekössük őket a hevederekbe és a hajtóműindítás és az ellenőrzések után elengedjük őket a búcsúrepülésre. Tudtuk, hogy most utoljára tesszük azt, amit annyira szeretünk, amihez annyira kötődünk. Sorban indultak be a hajtóművek, és a nagyfokú figyelem és összpontosítás kikapcsolta számunkra a külvilágot. Legálább akkor nem gondoltunk arra, hogy mi lesz ezután. A díszelgő- és bemutatórepülést 24

hajózó hajtotta végre. Ők a felszállás után 3x5-ös kötelékbe rendeződve húztak át az immár több ezerre nőtt nézősereg feje fölött több alkalommal. A köztes időben Kristóf Tamás őrnagy repült szíjót. Műrepülése megmutatta, hogy mire képes ez a gép, ha megfelelő kezek irányítják. A végrehajtott nyitott futós orsó, a kellően bedöntött billegtetés nemcsak a laikusokat kápráztatta el. Ámulattal nézték az igazán szűk harcfordulókat is, amikor a forszázs mennydörgő hangja helyettünk szólt. Ő szállt le elsőnek. Amikor szomorúan kilépett a gépből, nagy taps fogadta elismerésül a páratlan bemutatásért. Az ötös kötelékek a legutolsó bejöveteleknél alacsonyan „oszolj”-t hajtottak végre, majd méltóságteljesen sorban nyi-

tottak fékernyőt a kifutópályán. Igazi meglepetésként hatott a nézőkre a velük szemben végrehajtott égi rózsza, amit az egyik formáció hajtott végre. Utolsónak Lanecker József ezredparancsnok szállt le, de előtte magányosan billegtetve még egyszer elköszönt, immár mindentől. Egy feladata maradt hátra, ami keservesebb volt mindennél. Jelenetnie kellett Talla Istvánnak, a légierő vezérkari főnökének, hogy végrehajtotta az utolsó leszállást. Tisztelgéssel és zászlólevonással fejeződött be a pápai búcsúrepülés. Mi a gépek előtt és mellett álltunk vigyázásban, a nagyközönséggel szemben, repülőgép-vezetőinkkel együtt, várva az utolsó fájdalmas vezényszót.

Oszolj! – mondta elcsukló hangon parancsnokunk. Mindannyian tudtuk, hogy mit jelent ez a szó. Katonásan kiléptünk és elvegyültünk a családtagok és barátok között. Mi lesz ezután? Van, aki leszerel, van, aki nyugdíjba megy. Kevesen vállalták a költözést, egy más alakulatnál történő továbbszolgálat. Nem könnyű! Új emberek, új közösség, más technika. Szélnek eresztettek egy útképes, megbízható ezredet. Bárhová is vet a sors minket, egy biztos: mi mindannyian egy nagy családhoz tartozunk. A repülők nagy családjához. Az emlékeket pedig nem veheti el tőlünk senki.”

A Kalocsai Légvédelmi Katonák Hagyományőrző Köre, Kalocsa Város Önkormányzatával közösen megemlékezést szervezett a Don-kanyarban bekövetkezett katasztrófa 72. évfordulója alkalmából, a II. világháború hősei és áldozatai tiszteletére. A rendezvényen részt vettek szervezetünk tagságán kívül a társszervezeteink, a Honvéd és Rendvédelmi Szervek Bajtársi Egyesülete, valamint a 24. Harckocsiezred Baráti Kör Egyesület tagjai is. A városi intézményeket Kalocsa Város Önkormányzata képviselő-testülete és a Polgármesteri Hivatal, valamint háttérintézményeinek munkatársai képviselték a polgármesterrel az élen. Mivel a Kalocsán működő katonai szervezeteket megszüntették, a KLKHK közbenjárására a díszőröket és koszorúvivőket az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis katonái adták, valamint közreműködött az MH 5. Bocskai István Lövészdandár hőmezővásárhelyi helyőrségi zenekara.

DR. KOVÁCS GYÖRGY NY. MK. EZREDES
KLKHK-ELNÖK

Bezárták Kalocsán azt a laktanyát is, amelyik 13 évig adott helyet a látogatók (HM- és MH- vezetők, alakulatok, társszervek, civilek) által elismert Csapattörténeti Emlékszobának és Légvédelmi Technikai Emlékparknak, ahol tárolták, illetve kiállították az egykori ezred és a többi volt kalocsai alakulat emléktárgyait, valamint a szervezet vezetősége számára fenntartott irodát is. Szomorú elkeseredettség költözött a korábbi ezredtagok szívébe, akárcsak 1997-ben a felszámolási állománygyűlésen, ahol egyértelművé vált, „nincs szükség a katonákra”, csak akkor, ha valahol mégis szorul a civil kapca...

Mindezek ellenére nem adják fel hagyományőrző tevékenységüket, reménykedve a HM és az MH együttműködésében, valamint bízva Kalocsa Város Önkormányzata és lakossága támogatásában, hogy mielőbb megtalálják az emléktárgyaik tárolására, kiállítására alkalmas új helyet.

DR. KOVÁCS GYÖRGY NY. MK. EZREDES
KLKHK-ELNÖK

Könyvbemutató a Stefánián

Könyvbemutatót vettek részt a híradótagozat és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület meghívott tagjai. A vendéglátó a 96 éves Szepezdi Dezső ny. ezredes volt, aki a harmadik könyve megjelenése alkalmából egy kis fogadást rendezett. A rendezvényre hivatalos volt a Budapesti Nyugállományúak Klubjának elnöke, Nagy Gyula ny. ezredes is.

Szepezdi Dezső elmondta, hogy a jelenlegi könyve megírására az adott ösztönzést, hogy a korábban megjelent két élettörténeti írásból kimaradt sok említésre méltó, általa fontosnak tartott esemény. Ezt szeretné pótolni, teljessé tenni, egészsé formálni a trilógia harmadik könyvében. A „Mementó” megírását azért tarja indokoltnak, hogy a híradó bajtársai tágabb köre, a népes családja, ezen belül a fiatalabb nemzedék ismerje meg, őrizze és vigye tovább a családi és a katonai hagyományokat. Majd így folytatta: „Írásomat ennek szellemében, a hazaszeretet, a hagyományok őrzésétől vezérelve igyekeztem megalkotni. Ezeket tekintettem munkám fő célkitűzéseinek.”

Családias hangulatban dr. Lindner Miklós ny. altábornagy vette át a szót a bemutatón és méltatta Dezső bácsi írói munkásságát. Akinek a most megjelent „Mementó” című könyve már a harmadik kötet, amelyben bemutatja a szerző életútját, születésétől, napjainkig. Ez a könyv a családról, a katonaságról, a híradószolgálatról és az ott szolgáló munkatársakról szól. A könyv szerzője élete során könyveivel maradandó emléket alkotott az utókor számára. Befejezésül azt kívánta, hogy az itt meghívott baráti körben közösen ünnepeljék Dezső bácsi következő, 100. jubileumi születésnapját.

Szót kért prof. dr. Rajnai Zoltán ezredes is, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöke, aki a könyv előszavát írta. Méltatta Dezső bácsi töretlen életútját, aki a világháborút megelőző időszakban gyermekként, fiatalemberként a tanulással, az ismeretek összegyűjtésével foglalkozott. Szinte minden érdekelt, a mezőgazdaság, a sport, az irodalom. Majd a katonai pálya mellett kötelezte el magát, egy életen át szolgált esküjéhez híven. Visszaemlékezéseiben, két könyvben is papírra vetette, most a harmadik kiadványban mindazt összefoglalta, mementóként azoknak szánt, akik közel állnak hozzá, a családtagoknak, barátoknak. Aktív katonai szolgálata után, nyugállományban is egyik legfontosabb küldetésének tartja a híradók családjának összetartását, a beteg, egykori híradó katonák és özvegyeik segítségét, közös programok szervezését. Munkabírása most, 96 évesen is töretlen. Ötletgazdája és alapítója a Puskás Egyesületnek, melynek munkájában aktívan részt vesz, tanácsokkal segíti az elnökség munkáját. Dezső bácsi egész élete példaértékű, írása élete legfontosabb állomásait ismerteti meg az olvasókkal. Példa lehet rokonainak, katonatársainak, a klub és az egyesület tagjai számára. Szívből ajánlotta minden olvasó számára, hogy közelebből is megismerhesse egy gazdag életutat megtett nyugállományú katona példás életét.

Dr. Horváth László (Laci bácsi), a Puskás Egyesület alelnöke egy nagyon szellemes köszöntőt mondott el: Ha repülők lennénk, akkor egyszerű lenne a dolog: Dezső bácsi, Te lennél az „ász”, pontosabban „az ászok ásza” a legnagyobb, legtöbb győzelmet elért „pilóta”. Hála Istennek, mi még nem repülünk, csak a híreket, az információkat repítjük. Mi híradók vagyunk. Ez nagyon jó, erre büszkék is lehetünk, de akkor, minek nevezzetek, Dezső bácsi? Ki a dőlceg karpaszományos őrmestertől egészen a snájdig ezredességig vitet. Ki merné tagadni, hogy Te vagy a legsnájdigabb közöttünk? Hosszú

életed során három hölgy fejét (legálisan) elcsavartad, „kezüket” meg is kaptad. Tehát bátran állíthatom, hogy a Te, immár 95+ éves életed számunkra nyitott könyv, ez a mi etikai kódexünk. Ez így korrekt, de minek nevezhetnélek? Az elhíresült kódexek, vagyis a Corvinák mintájára mégse hívhatlak „Szepezdiáknak”! Dezső bácsi! Te vagy a mi „Legújabb Zrínyiaszplusz”-unk. (Azért legújabb, mert az „Új Zrínyiasz” megnevezést, már Mikszáth Kálmán, a jó palóc 1898-ban lenyúlta.)

Dezső bácsi! Ezekért hívhatunk „Legújabb Zrínyiasz plusz”-nak?

A közéleti tevékenységed után nézzük az irodalmi munkásságodat!

Első nyomtatásban is megjelent műved az „Életem emlékei”, talán Zrínyi a „Tábori kis tractát”-jához áll legközelebb. (Ezen lelki rokonságot, nem a szövegszerűséget kell érteni.) Második, „A velünk élő múlt” című alkotásod életrajzi vonatkozásai miatt Zrínyi „Vitéz hadnagy” regényének lehetne késői folytatása. Köszönjük meg az Úrnak, hogy Dezső bácsit közénk teremtette, és köszönjük neked, hogy példát mutatsz nekünk: életkorban, emberi és fizikai tartásban meg a „csajozásban” is.

Miután mindent elmondtam, ami a szívemben volt és azt a pennám képes volt szavakba önteni, már csak egy nyitott kérdésem maradt: „Mit adhatnék Neked?”

Itt is a „példakép” Zrínyi Miklós életéből vennék példát. Mint közismert, a halálát vadászat közben egy vaddisznó okozta volt. Minap olvastam a „neten”, hogy vaddisznók kószálnak a pesti utcán is. No, ennek a fele sem tréfa! Hoztam neked egy Zrínyi korabeli pisztolyreplikát, hogy képes legyél megvédeni magad a „vaddisznóktól”.

(Dezső bácsi örömmel vette át az ajándék pisztolyt.)

Ezután Willnérné Margitka saját költeményével – „Mit jelent a szó” – köszöntötte a híradók íróját. A vers a bajtárs szó jelentéséről szól.

Még ebéd előtt a híradótagozat elnöke, Soós Tamás ny. alezredes jelentkezett szólásra. Ő azt fejtette ki, hogy honnan indult el Dezső bácsi és hová érkezett. Vagyis 1919. március 19-én Malackán (ma Szlovákia) született, 20 éves korában bevonult katonának, és attól az időponttól a katonai hivatást választotta. Pályafutása szerencsés volt, de ehhez a szorgalomnak és tudásnak is párosulni kellett. Minden ember a saját életének a kovácsa, ez a közmondás teljesen igaz Dezső bácsira, mert ő tudatosan építette az életét. Szerencsés volt a házasságkötése is, bár nem úgy indult, mert a nőülési szabadsága alatt a frontra vezényelték. De a frontszolgálatot is szerencsésen, sebesülés nélkül megúsza, igaz, 3 évig hadifogságba került, 1948-

ban egészségesen hazatért. Sok katona cserélt volna vele, akik nem tértek vissza, vagy csak rokkantak. A háború után sem tört meg a katonai karrierje, igaz, hogy 5 különböző városban teljesített szolgálatot, mindvégig vezető beosztásban. (Törzsfőnök-ként, parancsnokként, vagy parancsnokhelyettesként.) Nyugdíjazása előtt, 1968-tól a VK. Központi Harcálláspontjára helyezték híradó hadművelleti főtiszt beosztásba. 1974. június 1-jén, 55 éves korában helyezték nyugállományba. A többi, aki olvasta a „Mementó” című életrajzi írását, az tudja, hogy miért tarjuk példaképünknek. Mert ő egy unikum a Magyar Honvédségben, a Puskás Egyesületben és a híradótagozatban. Büszkék vagyunk mindannyian, hogy ismerhetjük és vele ünnepelhetünk egy történelmet ismertető életrajz megjelentetése alkalmából. Kívánunk neki erőt és egészséget, hogy még nagyon sokáig tudja segíteni a két szervezetet, a Puskás Egyesületet és a nyugállományúklubot. Befejezésül a tagozat elnöke átadott neki egy szerencsemalackát, emlékeztetve szülővárosára, Malackára.

A köszöntők és méltatások után Szepezdi ezredes kiosztotta a meghívott vendégeknek a most megjelent „Mementó” című életrajzi kötetét.

SOÓS TAMÁS NY. ALEZREDES

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

Szepezdi Dezső

MEMENTÓ

Nyergestető

A Nyergestető egy 878 méter magas hágó Hargita megyében, Romániában. Átjáró a Csíki-havasok és a Torjai-hegység, azaz a történelmi Háromszék és Csíkszék között. A hágó a Csíksomlyó és Kásonújfalú falvak közötti vízválasztón helyezkedik el.

1849. augusztus elsején egy maroknyi székely csapat, Tuzson János őrnagy vezetésével védte Nyergestetőt, feltartóztatva az orosz–osztrák csapatokat, időt biztosítva ezzel a Gál Sándor ezredes vezetésével Udvarhely felé visszavonuló székelyföldi hadosztálynak. Tuzson János, aki 1848 tavaszán még a 15. (2. székely) határorezred őrmestere volt, mozgalmas katonai múlttal és kiemelkedő előmenetellel rendelkezett 1849 nyarára. 1848-ban ezrede zászlóaljával először a román parasztmozgalmak megfékezésére az erdélyi megyékbe, majd 1848 nyarán a Délvidékre vezénylik. Október 18-án hadnaggyá léptették elő, ekkor alakulata már a Feldunai hadtest alárendeltségébe tartozik. Részt vesz a schwechati csatában. November végétől a zászlóalja a Partiumban állomásozik, december közepétől bekapcsolódik az észak-erdélyi magyar erők ellentámadásába. Végigharcolta az erdélyi hadjáratot. 1849. január 23-án József

Bem vezérőrnagy századosá léptette elő. Nem hiányzott a zászlóaljával a 1849. március 19-i feketehalmi és 21-i tömösi győzelmek kivívásánál. Parancsnoka, Szabó Nándor őrnagy így jellemezte őt Bemnek: „Tuzson első rangú százados, ki célszerűen intézkedett, rendeleteim pontosan, erélyesen teljesíté – viselte magát.”

Alakulatával, mely a honvédszászlóalj sorában a 86. számot viselte, a brassói hadosztály alárendeltségébe került. Itt érte 1849. június 19–20-án az orosz csapatok betörése. A visszavonulás után a székelyföldi hadosztály kötelékében harcolt. Július 23-án Bem vezetésével a magyar csapatok Sósmezőnél betörték Moldvába, de a lakosság közömössége miatt Bem rövidesen visszatért Erdélybe. Tuzson egy különítmény élén Oknánál hagyta hátra. A Moldvát és Havasalföldet megszállás alatt tartó török katonai hatóságok tiltakozása, valamint az orosz csapatmozgások miatt Tuzson július 30-án megkezdte a visszavonulást. A továbbiakban adjuk át a szót a parancsnoknak: „Az ellen járőrei által a visszavonulásomról csakhamar értesülvén nyomban követett. Már most biztosítva hittem magamat, hogy az ellen addig be nem ér, Csíkban magyar csapatokra találok, mi nagy csalódásomra egész

másképpen történt, mert Kásonba megérkezve megdöbbenve értesültem, hogy Csíkból a magyar csapatok kivonultak. A fegyverbecsületnek eleget teendő, elhatároztam magam a Nyergestetőn állást foglalni, hová alig érkeztem meg, az ellen már nyomomban volt s délután hat órakor kénytelen voltam fáradt és kiéhezett, 8 gyenge századból álló gyalogsággal, 40 lovasommal és 6 ágyúval csatát fogadni, mely az éj beálltával megszűnt. Augusztus 1-ére virradólag a támadást az ellen újból meg-

kezdte s a csata folyt szüntelen; azonban délelőtt 10 és 11 óra között azon jelentésre voltam kénytelen a természetből elősegített erős állásomat odahagyni, hogy legalább hússzorosan túlnyomó ellen gyalogságának sikerült hadi állásomat a sűrű erdőségben megkerülni; minek következtében kénytelen voltam csapatom megmaradt töredékével, az ellentől, Csíksomlyó és Csíktusnád közötti téren is üldözötve – csatarendben Csíktusnádon át a teljes megsemmisítés elől menekülni.”

Ezután Tuzson az alakulatai töredékével Mitácson át Erdővidék felé vonult és egyesült Gál Sándor ezredes erőivel. A fegyvert Zsibónál tette le, 1849. augusztus 25-én.

Nyergestető a későbbiek folyamán a székelyek hősiességének jelképévé vált. Kányádi Sándor költő erről így ír a Nyergestető című versében:

„Úgy haltak meg a székelyek,
mind egy szálig, olyan bátran,
mint az a görög háromszáz
Termopüle szorosában.
Nem tud róluk a nagyvilág,
hőstettükről nem beszélnek,
híruk nem őrzik legenda,
dicsőítő harci ének,
csak a sírjukon nőtt fenyők,
fönn a tetőn, a nyeregben,
s azért zöldell az az erdő
egész Csíkban a legszebben.”

DR. SÜLI ATTILA ŐRNAGY

Civil szervezetek napja

2015. január 31-én rendezték meg az Angyalföldi József Attila Művelődési Központban – immár 18. alkalommal – a kerületi civil szervezetek napját. Természetesen idén is ott voltunk. A három, már hagyományosan együttműködő egyesület – a Békefenntartók Bajtársi Egyesülete, a XIII. Kerületi Lokálpatrióták Egyesülete és a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület – egymás melletti standokon mutatkozott be. A Legszívinvalasabb stand-díjért folyó versenyben a Békefenntartók Bajtársi Egyesülete az előkelő második helyezést érte el.

Ezen a csaknem egész napos rendezvényen idén is a szokásos program szerint zajlott az élet, volt civil börze, kiállítás, civil szolgáltatók, civil-tér játékokkal, civil szakmai fórum és a végén a civil gála, ahol kórusok, színjátszók, zenészek, táncklubok mutatkoztak be. Természetesen most is fellépett kórusunk: két I. világháborús, három II. világháborús katonadallal és a „Buchenwaldi riadó” című dallal emlékeztünk meg a XX. század két világháborús áldozatairól.

E. L.

100 éve született

Szentgyörgyi Dezső

Vitéz Szentgyörgyi Dezső zászlós (1915. január 6. Kőkút – 1971. augusztus 28. Koppenhága), a Magyar Királyi Honvéd Légierő legeredményesebb vadászpilótája, szolgálata során 29 igazolt győzelmet ért el.

1915. január 6-án Kőkúton született, még Szánti Dezsőként (Kőkút később összeolvadt Tapaszddal, ezért több helyen Kőkúttapaszd szerepel születési helyként). Édesapja később vette fel a Szentgyörgyi nevet. Miután Enyingre költöztek, Szentgyörgyi Dezső itt végezte iskoláit, lakatosszakmát szerzett. A légierő kötelékébe 18 évesen vonult be, a honvédeként 1933. szeptember 3-án tette le. Vadászpilóta akart lenni, de megfelelő iskolai végzettség hiányában először csak repülőgép-szerelőnek vették fel. Mivel a repülőgép-szerelő szakiskolát kiváló eredménnyel végezte el, több társával egyetemben lehetőséget kapott arra, hogy pilótaképzésen is részt vehessen. A kétéves repülőgép-vezetői iskolát Székesfehérváron végezte el 1938-ban, kitűnő eredménnyel.

Vadászkiképzést kapott és részt vett az 1/2. Ludas Matyi vadászpilóta-század kötelékében a kárpátaljai

hadműveletekben. 1939. március 24-én átesett a tűzkeresztségen, századával az Iglót bombázógépeket kísérték. 1941 tavaszán Reggiane Re.2000 repülőgépre kapott átképzést. 1942 nyarán az 1/1. Dongó vadászpilóta-századdal együtt került a keleti frontra.

Első harci bevetését 1942. július 8-án repülte. Először Re.2000 Héja, majd Bf 109 gépekkel repült. Első légi harca során (1942. augusztus

tus 7-én) tévedésből egy német He 111 bombázógépet lőtt le (a német személyzetből két fő megsebesült). 1942. október 7-én kezdődött meg a Dongó század egy részének átképzése Bf 109-re. Dezső is az első csoportban volt, akiket átképeztek. Ezután nagyszámú Jabo (Jagd-bomber – vadászbombázó) bevetést repült, légi harcokra ritkábban került sor. 1942. december 12-én repülte 50. bevetését. 1943. június 26-án a 92. bevetésén sikerült lelőnie az első szovjet gépet. A magyar 4/1. bombázórepülő század Ju-88-as bombázóit biztosította Fábián István szakaszvezető kíséretében, amikor szovjet Jak-7B-k támadták meg a bombázókat és az egyiket Dezső lelőtte. Végre megtört

a jég. Utolsó bevetését 1943. augusztus 7-én repülte. Frontszolgálat alatt 142 bevetést repült és igazoltan 6 szovjet gépet lőtt le. 1944. május 1-jén megalakult a 101. Puma vadászpilóta-osztály. A 101/2. Retek századba került, amely Dezső korábbi szolnoki századából alakult meg. A Pumák között is folytatódottak sikerei. Az első amerikai gépet 1944. június 14-én lőtte le, áldozata egy P-38 Lightning volt. 6 amerikai gépet lőtt le 20, más adatok szerint 22 bevetésen. 1944. november 16-án léptették elő zászlóssá. Az „Amerikai

szezon” után újra a vörös csillagos gépek lettek az ellenfelek. 1945. március elején repülte 200. bevetését. A háború végéig még 17 szovjet gépet lőtt le, az utolsót 1945. április 16-án. Nagy szakmai tekintélyét nemcsak légi győzelmeinek köszönhetette, hanem annak is, hogy kiválóan repült és sohasem tört össze pilótahibából gépet. Azon kevés pilóták közé tartozott, akitet soha nem lőttek le, „nem fogta őket a golyó”. A háborút kb. 220 bevetéssel és 29 igazolt légi győzelemmel fejezte be. Ő minden idők legeredmé-

nyesebb magyar vadászpilótája. 1945. május 5-én esett amerikai hadifogságba.

A hadifogság után hazajött. 1946–1949 között a MASZOVLET pilótája volt, megnősült és megszületett az ifjabb Dezső. 1950-ben koholt vádakkal letartóztatták, és csak 1956-ban szabadult ki a börtönből. 1957-től a Malévnál lett pilóta. Több mint ötmillió km-t repült.

Legendás szerencséje 1971. augusztus 28-án fogyott el. A Malév koppenhágai járatának katasztrófája során repülőhalált halt az Iljuszin Il-18V típusú, HA-MOC

lajstromjelű repülőgéppel. A repülőgép leszállás közben az akkor még ismeretlen meteorológiai jelenségbe, microburstbe (nagy erejű, kis kiterjedtségű leáramló légáramlás) került. Ma már külön időjárás-figyelő radar ellenőrzi a repülőtér környékét a microburstból eredő katasztrófák elkerülésére, de akkor ez még nem létezett. Ezzel együtt is helyesen ismerte fel a helyzetet, de az alacsony magasság és a rendelkezésre álló rendkívül rövid idő nem volt elegendő a repülőgép megfelelő mértékű gyorsításához.

A Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra. Nevét a Magyar Honvédség MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis és több emléktábla őrzi.

Források:
a szerkesztőségben

Bolyais évbúcsúztató

A Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubja a korábbi évek hagyományainak megfelelően az NKE Hungária körúti campusán a Bolyai-napon tartotta évbúcsúztató összejövetelét. A rendezvény nyitányaként az egyetem dísztermében prof. dr. Szendy István ezredes oktatási dékánhelyettes tájékoztatta klubunk szép számmal megjelent tagjait a nemzeti tisztképzés rendszeréről. A sok kérdésre adott válaszok miatt elhúzódott az idő, s majdnem kihűlt a sokak által várt ünnepi ebéd. A konyha rutinos dolgozóinak köszönhetően ez szerencsére nem következett be, így már jóllakottan sétáltunk át a Bolyai-szoborhoz, ahol a kar vezető beosztású tisztjei álltak díszőrséget, a klub koszorúját a Sándor házaspár helyezte el. Rendezvényünket az MH Ludovika Zászlóalj kollégiumában zártuk, ahol a zászlóalj törzsfőnöke ismertette meg tagságunkkal a tisztjelöltek mindennapi életét, és mutatta be a katonai pályára történő felkészülést biztosító hátteret, az elhelyezési körülményeket.

BENEDEK MIHÁLY
NY. ALEZREDES

Hüse Károly 1940. február 5-én született Hajdúszoboszlón, 1953-ban kezdett az ejtőernyős sporttal foglalkozni. Az első ejtőernyős ugrását 1954. március 29-én hajtotta végre.

Szolnokon, 1978. május 26-án, 6263-ik ugrása során, gyakorló feladatának végrehajtása során életét vesztette. A tragédia mementóként is szolgál az ejtőernyősnek, szinte másodpercek alatt kell jó döntést hozni, a megtanult és a földi helyzetben begyakorolt vészhelyzetek figyelembe vételével és használatával.

Furkó Kálmán ny. ezredes, ejtőernyős parancsnok emlékezése Hüse Károlyra

1973 őszén érkeztem Szolnokra második állomáshelyemre jelentkezni Kiss Lajos századosnál, a parancsnoknál. Régi vágyam volt, hogy a testnevelési főiskola elvégzése után Szolnokon az ejtőernyősöknél dolgozhassak. A sors másképp rendelte, Vácott kezdtem katonai pályafutásomat a híradó ezrednél. Ott nem volt rossz, de nem erre vágytam. Testnevelő tiszt kollégáimtól hallottam, hogy Szolnokon megfog alakulni egy önálló mélységi felderítő század, állománytáblájában egy testnevelő tiszt helyével. Ezt a beosztást pályáztam én meg amit megis kaptam. Előtte nem jártam Szolnokon. Voltak barátaim, akik ismerték a helyet. Irigykedve hallgattam beszámolóikat az alakulat életéről. Sportújságokban olvastam az alakulat ejtőernyős életéről, benne Hüse

Károly főhadnagyról. Szóval tele voltam vágygal és most elérkezett az idő, hogy én is itt szolgálhassak. Túljutva a kapun tartva a parancsnoki épület felé a lépcsőházban ki jött felém maga Hüse Károly. Gondolkodásra sok időt nem hagyott, egyből tette fel a kérdést: te vagy a Furkó Kálmán? Igen én, feleltem. Akarsz-e ugrani? Ez volt a második kérdése. Igen, volt a válaszom habozás nélkül. Na, gyere és én követtem őt a parancsnokhoz. Jelentkezés és bemutatkozás után Károlyra bízott. Kicsi, de barátságos irodában ültünk le.

Ez a helyiség lett öt éven át körletünk. Hamar egymásra találtunk. Mintha örök idők óta ismertük volna egymást. Beszélgettünk, ismerkedtünk egymással. Közös volt érdeklődési körünk. Mindketőnket érdekelt a sport.

Érdekelte milyen volt a múltam mi hozott erre a pályára.

Bemutatta Janovics Ferenc őrmestert, aki az ejtőernyős szolgálatnál Károly mellett kezdte pályafutását. Már akkor éreztem, hogy jó kollektíva fog kialakulni. A század feltöltött volt.

Nem volt nagy, de a felderítő állománnyal lehetett foglalkozni.

Mivel nekem nem volt ejtőernyős ugrásom minden gondolatom az ugrások körül forgott.

Károly segítségével igyekeztem megismerni az ejtőernyőzést nem csak a katonai ejtőernyőzést, hanem a sport ejtőernyőzést is. Mivel akkoriban még nem működött karate / csak magamnak gyakoroltam, illetve a katonai közelharcot tanítottam / szabadidőmben a Gyulai HSE és a szolnoki MHSZ ejtőernyőseinek tartottam tornatermi edzéseket. Nagyon nagy és jó csapat jött össze. Szinte mindenki ott volt, aki számított. Így ment ez egész télen. A város különböző tornatermeiben edzettünk. Nagyon komoly programot állítottam össze és hajtottunk végre. Alig vártuk, hogy tavasz legyen és tudjunk ugrani. Az én első ejtőernyős ugrásomra Balatonkilitin 1974 május 7-én került sor. Természetes, hogy az ugratóm Károly volt. A sorállomány fizikai felkészítését is én vezettem. Friss főiskolai diplomával a zsebemben teli ambícióval láttam neki a sorállomány felkészítésének. Velük együtt gyakoroltam. Új elemeket vezettem be a földi felkészítésbe. Emlékezve főiskolás éveimre a téli időszakban végzett Bácsalmási féle ugró-szökdelő edzésekre. Előkerültek a hevederben történő forgatások. Ezek nem voltak új gyakorlatok csak egy kicsit mások az eddigiektől eltérőek. Hatásában sokkal jobban modellezte a levegőben történeteket. Tudom,

hogy Károly az ejtőernyőzéssel kelt és feküdt, sőt róla álmodott. Engem is megfertőzött. Akartunk jó felderítő katonákat képezni és hittünk is módszerünkben. Fogakonyak voltunk minden újra. Irigykedve hallgattam ferganai beszámolóját az ott látott közelharc teremről és kiképzésről. Amint alkalom adódott beiratkozott az első segédedzői tanfolyamra és szerzett edzői oklevelet.

Rájött, hogy szükséges képeznie magát. Nagyon sokat edzettünk együtt. Sok-sok kilométert futottunk le, tornáztunk. Számomra sokat jelentett, ha Ő állt az ajtóban mellettem, Ő ugratott. Elég nehezen tanultam meg hason zuhanni, de már mikor ment minden más volt. Kinyílt számomra a világ. Egyik alkalommal Kilitin, mondom neki kiugrás előtt a gépben: Károly, fogadjunk, ha hason zuhanok nyitásig, akkor te fizetsz egy üveg bort Siófokon a Fogasban. Mi lesz, ha nem. Akkor én fizetek, annyi üveggel ahányszor átfordulok. Ok! – meg egyeztünk. Hú, amint kiugrottam már átesem. Egy üveg, még egy és már húztam is a kioldót. Nyitottam. Egymás mellé érkezünk. Na, mi van, nincs pénzed, hogy ilyen hamar nyitottál kérdezte. Annyi nincs válaszoltam és gyakoroltam tovább. Gajdán Miklós vezetésével igen komoly katonai válogatott csapat jött össze. Az egészséves folyamatos tornatermi edzés jó alapot adott az ugrások jobb minőségi szinten való végrehajtásához. Eddig is jó volt a csapat célba ugrásban, most sikerült stílusugrásban is előbbre lépniük. Különösen sokat jelentett mikor megkapták az új siklóejtőernyőket. Bárhol jártunk a világban Károlyt mindenütt szeretettel és érdeklődéssel fogadták. Ez az érdeklődés én irántam is kinyilvánult. Egy kicsit a siker részének éreztem magam. Nagyon sokfelé eljutottunk. Jártunk Prostejovban, Tulában kétszer, Lipcsében, Kubában stb. A

Szolnok, 2015 február 5-én. Hüse Karoly 75-ik születésnapjának megemlékezése.

hazai repülőtereken is kezdtek megismerni. Ráadásul Károly még bekerült a „családba” is. 1976-ban a gyerekeim kaptak egy boxer kutya kölyköt. Akkor még illett levágtatni a fülét. Átvittük Ceglédre az állatkórházba ahol csinos fület szabtak neki. Károly vállalta a keresztapaságot, fizette a dekoráció orvosi díját, sőt kapott tőle egy nyakörvet is. Innen kezdve vitte magával jó néhány ejtőernyős táborba én pedig a kiképzésekre. Szerettük volna ugratni, de Simon Laci nem készítette el az ejtőernyő hevederjét. Így elmaradt az ugrás. Sajnos egyszer a Lord vétett a katonai rend és fegyelem ellen, így túl kellett adnom rajta.

Amint írtam 1977-ben voltunk Kubában a Baráti Hadseregek Nyári Spartakiádján. Jól szervezett nagy verseny volt. A magyar ejtőernyős csapat kiválóan szerepelt. Ott ugrotta Károly a 6000-ik ejtőernyős ugrását. Mindenki őt ünnepelte. Mire hazaértünk átszervezték a zászlóaljait. Újra az MN 3100 funkcionált. Károly lett a parancsnok ejtőernyős helyettese. Teli elképzelésekkel, vágyakkal kezdtünk neki a kiképzésnek.

Mind a sportban mind a kiképzésben voltak elképzeléseink terveink. Nagy lendülettel dolgoztunk tovább. Ekkor már volt karate egyesületem. A város és a környék fiataljai jöttek hozzám tanulni. Károly is eljött az edzés egy részére. A bemelegítő részt szívesen csinálta, majd erősített. Azt terveztük, hogy az érdeklődő jó mozgású gyerekeket leigazoljuk, elküldjük őket orvosira, kiképezzük, és leugratjuk őket. Sajnos ebben az évben ez elmaradt. 1978 május 26-án délután a 6263-ik ugrásakor végzetes hibát vétett és életét veszítette. Amilyen gyorsan tudott menni a mentőautó száguldunk a Hetényi kórházba. Sajnos már az orvosok sem tudtak rajta segíteni. Mindannyiunkat megviselt az eset. Nem akartuk elhinni, hogy vele ez megtörténhetett. Vége lett egy életnek. Nekem a mai napig is hiányzik. Sokat gondolok rá. Gondolataimban megosztom vele örömeimet, sikereimet és bánatomat. Tudomásul kell vennem, hogy valójában nincs. Amikor tudok, de leg-alább évente egyszer meglátogatom őt Hajdúszoboszlón a temetőben.

FURKÓ KÁLMÁN
NY. EZREDES

2015 januárjában a tiszti házban, veterán ejtőernyősök találkoztak a katonai ejtőernyőzés újralakulásának 45. évfordulóján. A kötetlen megbeszélésen az 1948-ban megkezdődő kiképzés felidézésével, az emlékek, dokumentumok, fényképek segítségével emlékeztek meg a régmúlt napokról. A 33 veterán – a BEOSZ-t Gajdán Miklós képviselte – az emlékezések mellett javaslatot tett egy munkabizottság felállítására, amely a dokumentumok összegzése, feldolgozása, megjelenítése mellett, a közeljövőben megalakuló szervezet alapjainak lerakását is elvégzi.

KISÉRI NAGY FERENC

Nehezebb körülmények

A BEOSZ és a BEOSZ DAR kalocsai tag-szervezetei a 214. Honvéd és Rendvédelmi Szervek Bajtársi Egyesülete (HORESZBE), valamint a Kalocsai Légvédelmi Katonák Hagyományörző Köre (KLKHK) a közel-múltban tartották soros közgyűléseiket.

Szomorú tényként állapították meg, a taglétszámuk, annak ellenére, hogy új belépők is voltak, csökkent, az okok, a tagdíjfi-zetés elmaradása, az idős kor, betegségek és elhalálozások voltak.

Betervezett feladataik döntő többségét teljesítették, melyek közül kiemelkedőnek ítélték a Kalocsa Város Önkormányzata és a HORESZBE által közösen rendezett Hősök napi megemlékezést, valamint a KLKHK „Kalocsai Légvédelmi Katonákkal az I. Világháború nyomában 1914–2014” rendezvényt.

A 2015-ös évre betervezett feladatok közül számosat csak külső támogatással (pályázati, önkormányzati, szövetségi) tudnak vég-

rehajtani. Sajnos az aktuális NEA és HM pályázatoknak még híre sincs. Kalocsa Város alpolgármestere, az 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezető, a DAR elnökség, valamint a társszervek képviselői mindkét közgyűlésen, Kalocsa Város Rendőrkapitányság vezetője a HORESZBE, a BEOSZ alelnöke, a MH XII. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred parancsnokhelyettes a KLKHK közgyűlésén vett részt.

A BEOSZ Küldöttgyűlésére a küldötteket megválasztották, a HOKOSZ elnök(ség) javaslatát és a BEOSZ elnökség állásfoglalását a résztvevők megismerték, és egyhangúlag támogatják az állásfoglalást. A dokumentumokkal a Küldöttgyűlés még foglalkoznak, hogy azokról minél többen véleményt alkothassanak.

VÁRSZEGI FERENC NÉ NY. BV TÖRZSZÁSZLÓS
HORESZBE ELNÖK
DR KOVÁCS GYÖRGY NY MK EZREDES
KLKHK ELNÖK

Hadkiegés nyugdíjas találkozó

A MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda Miskolc szervezésében nyugdíjas találkozóra került sor a volt Megyei Hadkiegészítő Parancsnokságon szolgálatot teljesítők részére a Bocs-kai laktanyában.

A megjelenteket Szombati Emese mk. őrnagy asszony, irodavezető köszöntötte, majd ismertette a 2001 óta működő szervezet múltját. Kezdetben még nyolc hivatásos dolgozott az alegységénél, ami mára, ötre csökkent. A Járási Hivatalok felállása után azonban 21 önkéntes tartalékos segíti a munkájukat, akik részére rendszeres szakmai továbbképzéseket tartanak. Csak így tudják ellátni azt a sokirányú feladatot, melyet rájuk bízta. Néhány ezek közül: toborzás, hadkiegészítés, érdekképviselet, ügyfélszolgálat, honvédelmi ismeretek oktatása és a Magyar Honvédséggel kapcsolatos előadások tartása.

Az előadás után a Miskolci Fazekas Utcai Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola diákjai adtak kulturális műsort.

A gitár-trió után szavaltat következett, majd a néptáncosok rop-ták. Nagyon ügyesek voltak a fiatalok!

A rendezvény finom ebéddel folytatódott, amit a régi szol-gálati évekre való visszaemlékezések követtek. A jövő évi viszont-látás reményében búcsúztak el a volt kollégák.

FEKETE DÉNES

A kecskeméti Repülők és Rendvédelmi Bajtársi Egyesülete 2014 nov-emberében bensőséges hangulatú összejövetelt szervezett. Az ünnep-ségre meghívást kaptak a kecskeméti Veterán Repülők-és a Rendőr-ségi Nyugdíjas Klub tagjai is, akik örömmel vettek részt a közös ren-dezvényen.

Durgó Tamás százados, a MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője a – honvédelmi miniszter megbízásából – Horváth Jánosnének, az Egyesület gazdasági felelősének a közösségért végzett kimagasló mun-kája elismeréséül a Honvédelemért Kitüntető Cím Ezüst fokozatát nyújtotta át.

Ezt követően az Egyesület elnöke köszöntötte a Klub mindazon tag-jait, akik ebben az évben ünnepelték születésük kerek évfordulóját, nem kevesebb, mint 22 főt, majd az Egyesület azon tagjait is felköszöntöt-te, akik az év második felében tartják névnapjukat. A családi hangulatú ünnepség után finom vacsora elfogyasztása következett, ami meg-alapozta az est hátralévő részének vidám hangulatban eltöltött idejét.

CSÓKA TAMÁS NYÁ. EZREDES, ELNÖK

Kerek évfordulósok

Felhívás az adó 1 %-nak felajánlására

A nyugállományúak egyesületei, az éves – szinte névleges – tagíjon kívül, amit még a pénztárca megenged, az 1 %-os felajánlásokból számíthatnak működési költségeik kiegészítésére. A felajánlásra természetesen csak a jövedelemmel rendelkező személyeknek van lehetőségük. Itt is érvényesülhet a katonanemzedékek közötti szolidaritás, ha a fiatalabb, még aktív katonák

– talán gondolva arra, hogy Ők is lesznek egyszer ebben a helyzetben – az 1%-os felajánlásait a bajtársi egyesületeknek, kluboknak és szervezeteknek ajánlják fel. Figyelmességükre és jóindulatukra – a teljesség igénye nélkül – az alábbi egyesületek, alapítványok számítanak. Tisztelettel kérjük tehát a más irányban el nem kötelezett tényleges állományt, hogy az alábbiak

közül a számukra legszimpatikusabb egyesületnek, alapítványnak ajánlják fel személyi jövedelemadójuk 1 %-át!

Az egyesületek tagjai pedig kérjék ugyanerre a jótékony gesztusra a gyermekeiket, rokonaikat, ismerőseiket és netán a szomszédaikat is.

Az 1 % fogadására jogosult egyesületek, alapítványok és adószámuk:

Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége
Budapest
19021959-1-42

Bajtársainkért Alapítvány
Budapest
18054891-1-42

KÖZÉP-MAGYARORSZÁGI RÉGIÓ Budapest

Zrínyi-Bólyai Nyugállományúak Klubja
Budapest
18198386-1-42

Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület
Budapest
19661782-1-42

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
Budapest
18168145-1-42

Balassi Bálint Bajtársi Egyesület
Budapest
19661287-1-41

Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület
Vác
18699959-1-13

Pusztavacsi Helyőrség Nyugdíjas Egyesület
Pusztavacs
18713642-1-13

Dózsa György Nyugállományúak Klubja
Cegléd
18686840-1-13

Platthy József Bajtársi Egyesület
Táborfalva
18689675-1-13

Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub
Szentendre
18707355-1-13

Nyugállományú Légvédelmi Tüzérek Bajtársi Egyesület
Nagyoroszi
18633832-1-13

Hunyadi János Nyugállományúak Klubja
Rétság
18635566-1-12

Békefenntartók Bajtársi Közhasznú Egyesülete
Budapest
18193941-1-42

Honvéd Sporthorgász Egyesület
Budafok
19624033-1-42

Bem József Bajtársi Egyesület
Budapest
18196470-1-42

Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület
Gödöllő
18704479-1-13

KMO Obsitos Fúvószenekei Egyesület
Budapest
18265606-1-43

WAT Magiszterek Végelete
Budapest
18121733-1-42

DÉL-ALFÖLDI RÉGIÓ Kalocsa

Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület
Kiskunfélegyháza
18355903-1-03

Béri Balogh Ádám Honvéd Nyugdíjas Klub
Csongrád
18470219-1-06

Szentesi Bajtársi Klub
Szentés
18297870-1-06

Honvédok Bajtársi Egyesülete
Szentés
18452835-1-06

Fegyveres Erők és Testületek
Nyugállományúak Klubja
Békéscsaba
183758877-1-04

Fegyveres Testületek Nyugállományúak Klubja
Orosháza
18384796-1-04

Szegedi Bajtársi Klub
Szeged
18467482-1-06

Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület
Kiskunhalas
19042295-1-03

Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület
Jánoshalma
18359639-1-03

Honvéd és Rendvédelmi Szervek Bajtársi Egyesülete
Kalocsa
19042312-1-03

Kalocsai Légvédelmi Katonák
Hagyományörző Köre
Kalocsa
18358061-2-03

Kiskőrös Helyőrség Nyugállományúak Klubja
Kiskőrös
19042099-1-03

Honvéd Nyugdíjas Klub
Szabadszállás
18368747-1-03

Repülők és Rendvédelmiek Bajtársi Egyesülete
Kecskemét
19042271-1-03

ÉSZAK-ALFÖLDI RÉGIÓ Nyíregyháza

Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek
Nyugdíjas Klubja
Nyíregyháza
18808982-1-15

Bocskai István Bajtársi Egyesület
Debrecen
19121303-1-09

Honvédelmi és Rendvédelmi Szervek
Nyugdíjas Klubja Kht.
Mezőkövesd
19065911-1-05

Helyőrségi Nyugdíjas Klub
Miskolc
19072869-1-05

Nyíri Honvéd Egyesület
Nyíregyháza
18801387-1-15

Szabolcsi Honvéd Műszaki
Hagyományörző Bajtársi Egyesület
Nyíregyháza
18809794-1-15

Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai
Egyesülete
Nyírbátor
18815256-1-15

Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület
Kazincbarcika
19334347-1-05

ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI RÉGIÓ Szolnok

Fegyveres Szervek Nyugállományú
Tagjainak Klubja
Jászberény
10198014-4-44

Helyőrségi Nyugállományúak Klubja
Gyöngyös
19132262-1-10

Mátra Honvéd Kaszinó Kulturális
Egyesület
Gyöngyös
18574887-1-10

Lenkey-s Bajtársi Egyesület
Eger
18584965-1-10

Karcagi Nagykun Bajtársi Egyesület
Karcag
18838491-1-16

Mezőtúri Bajtársi Egyesület
Túrkeve
18827714-1-16

Fegyveres Erők és Testületek Szolnok
Városi Nyugdíjas Egyesülete
Szolnok
18821574-1-16

Kablay Lajos Veterán Repülő Bajtársi
Egyesület
Szolnok
18831470-1-16

Gáspár András Bajtársi Egyesület
Hatvan
19142481-1-10

Nyugállományúak Egyesülete Jobbágyi
Jobbágyi
18640979-1-12

Rendvédelmi Nyugdíjasok Bajtársi
Egyesülete
Salgótarján
19160205-1-12

Somoskőy István Honvéd Egyesület
Salgótarján
18636402-1-12

Magyar Repülők Bajtársi Egyesülete
Szolnok
18831566-1-16

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Nyugdíjas
Rendőrök Egyesület
Szolnok
18829060-1-16

KÖZÉP-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ Várpalota

Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület
Székesfehérvár
18502923-1-07

Honvéd Bajtársi Klub
Tata
18608012-1-11

Honvéd Bajtársi Egyesület
Sárbogárd
18501269-1-07

Tapolca és Környéke Honvéd Bajtársi
Egyesület
Tapolca
18936283-1-19

Gábor Áron Nyugállományúak Klubja
Várpalota
18937325-1-19

Perczel Mór Veterán Katonai
Hagyományörző Egyesület
Kisbér
18616693-1-11

Klapka György Honvéd Horgász és
Környezetvédő Egyesület
Szomód
18605600-1-11

Meggyeserdő Honvéd Nyugdíjas Klub
Devecser
19381071-1-19

Ladomér Közhasznú Polgári Véderő
Egyesület
Naszály
18615812-1-11

Krajczáros Alapítvány
Székesfehérvár
18481776-1-07

11. Harckocsi Hadosztály Bajtársi
Egyesület
Tata
18038921-1-11

NYUGAT-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ Szombathely

Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület
Szombathely
19242983-1-18

Zalaegerszegi Honvéd Klub
Zalaegerszeg
18956920-1-20

Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesülete
Sopron
18534922-1-08

Fegyveres Erők és Testületek
Nyugállományú Klubja
Győr
18970836-1-08

Szombathelyi Határőr Nyugdíjasok
Egyesülete
Szombathely
18887127-1-18

Kőszegi Nyugállományú Egyesület
Kőszeg
18895502-1-18

Kismegyeri Napóleon
Hagyományörző
Egyesület
Kismegyer
18985476-1-08

Csepregi Polgárőr Egyesület
Csepreg
18017056-1-18

DÉL-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ

Noszlopy Összefogás Alapítvány
Kaposvár
19192565-1-14

Tolna Megyei Bajtársi Egyesület Zrínyi
Miklós Honvéd Nyugállományúak Klubja
Szekszárd
18854684-1-17

Honvéd Nyugdíjas Klub
Pécs
18321531-1-02

Bajtársi Egyesület
Nagyatád
18766671-1-14

Marcali Bajtársi Egyesület
Marcali
19196284-1-14

Magyar Veterán Repülők Szövetsége
Somogy Megyei Egyesülete
Taszár
18765553-1-14

MAGYAR EJTŐERNYŐSÖK BAJTÁRSI
SZÖVETSÉGE
Budapest (12 tagszervezet)
18182147-1-43

MAGYAR VETERÁNREPÜLŐ
SZÖVETSÉG
Budapest (14 tagszervezet)
19017080-1-42

HONVÉD HAGYOMÁNYÖRZŐ
EGYESÜLET
Budapest (11 tagszervezet)
19638737-1-42

Pályaválasztás

Az ország minden részéből érkező, több száz érdeklődő vett részt a Honvédelmi Minisztérium fenntartásában működő debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium november 27-ei, pályaválasztási nyílt napján.

Kun Szabó István vezérőrnagy, a nyílt nap programjait megnyitó beszédében elmondta, hogy kiemelt fontosságú az ország egyetlen katonai középiskolájának oktatási munkája. A Honvédelmi Minisztérium társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára szerint a jó iskola és a helyesen megválasztott képzési forma döntően befolyásolhatja az egyén fejlődését és későbbi életútját, valamint hozzájárul Magyarország jövőjéhez is.

A vezérőrnagy reményének adott hangot, hogy a honvédelmi tárca kiemelt támogatásával fenntartott debreceni katonai középiskola és kollégium végzősei nagy számban választják majd továbbtanulásuk céljából az MH Altiszti Akadémiát, illetve a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Karát is.

Berkecz Gábor, az intézmény igazgatója az érdeklődő, leendő honvéd középiskolások és szüleik előtt arról beszélt, hogy a Honvédelmi Minisztérium és a Bocskai-dandár támogatásával létrejött középiskolában többszörös túljelentkezés várható a 2015/2016-os tanévben induló speciális, kis létszámú osztályokba. Ezért csak, a felvételin a tudás és fizikai képességek terén egyaránt a legjobban teljesítők nyerhetnek felvételt a bentlakásos katonai középiskolába. A két gimnáziumi és egy szakközépiskolai osztályban a növendékek a közismereti és az elektronikai szakmai tárgyak mellett katonai ismereteket is elsajátíthatnak.

A látogatók az általános tájékoztatót követően a 10-11. évfolyam katonai közelharc bemutatóját, illetve fegyverzettechnikai, szakmai bemutatókat láthattak. Megismerkedhettek az iskola egyedi honvédelmi és elektronikai oktatási programjával a tanárok és a már beiskolázott diákok segítségével és személyesen is megtekinthették a katonai középiskola és kollégium tantermeit, közösségi tereit valamint a kollégiumi szálláshelyeket.

Magyarország egyetlen katonai középiskolájában a 2010/2011-es tanévtől kezdődően választható a katonai alapismeretek tantárgy. 2013. augusztus 1-je óta pedig a Honvédelmi Minisztérium a Gábor Dénes Elektronikai Műszaki Szakközépiskola és Kollégium átalakításával, fenntartóként létrehozta a Kratochvil Károly Honvéd Középiskolát és Kollégiumot. A jelentkezők a felvétellel együtt vállalják, hogy kötelezően beköltöznek az iskola kollégiumába, ahol külön honvédelmi nevelési program fut és katonai napirend szerint élnek a növendékek az életüket. Az érettségit követően nem kötelező a katonai pálya választása, a hallgatók szabadon dönthetnek, hogy civil vagy katonai felsőoktatás irányában tanulnak tovább.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Jubileumi közgyűlés

Január 22-én rendezte meg jubileumi közgyűlését a tatai Honvéd Bajtársi Klub, mely egyben az év első nagyobb összejövétele is volt a tagok számára.

A klub vezetősége megtartotta a 2014-es év beszámolóját; Sárközi József, a klub elnöke a tavalyi év összefoglalása mellett ismertette az idei év célkitűzéseit és programtervezetét. Az idén 45 éves fennállását ünneplő nyugdíjasklub több mint 200 taggal büszkélkedhet. A klub alapítása óta jó kapcsolatot ápol a tatai dandárral.

Az egykori Tiszti Klubban megtartott eseményen a meghívott vendégek között jelen volt Horváth Gábor dandártábornok, a helyőrség parancsnoka is, aki a közös együttműködés jegyében Sárközi József nyugállományú ezredessel együtt emléklapokat adott át több klubtagnak. A közgyűlésen elhangzott: Tata mindig is élen járt a katonai hagyományok ápolásában. Az alakulat minden évben több közös rendezvényen vesz részt a bajtársi klubbal.

FORGÓ PÁL, FOTÓK: A SZERZŐ FELVÉTELEI

